

Regeringens proposition

2007/08:158

Europeiskt betalningsföreläggande

Prop.
2007/08:158

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 maj 2008

Fredrik Reinfeldt

Beatrice Ask
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 12 december 2006 förordningen (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Genom förordningen införs ett förfarande som syftar till att borgenärer snabbt, enkelt och billigt ska kunna få obestridda krav fastställda i verkställbara avgöranden. Ett utfärdat europeiskt betalningsföreläggande ska erkännas och kunna verkställas i alla medlemsstater utan några mellanliggande förfaranden. Förfarandet varken ersätter eller harmoniserar de nationella förfarandena för fastställande av obestridda krav i verkställbara avgöranden utan utgör ett alternativ till dessa i gränsöverskridande fall.

Förordningen trädde i kraft den 31 december 2006 och ska tillämpas fullt ut från och med den 12 december 2008.

Förordningen är direkt tillämplig i Sverige men kräver vissa kompletterande bestämmelser i fråga om bl.a. beslutsmyndighet, ansökningsavgift och verkställighet. I propositionen lämnas förslag på sådana kompletterande bestämmelser.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 12 december 2008.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om europeiskt betalnings- föreläggande.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i utsökningsbalken	8
2.3	Förslag till lag om ändring i delgivningslagen (1970:428).....	10
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	11
3	Ärendet och dess beredning.....	13
4	Det europeiska betalningsföreläggandet.....	13
5	Överväganden och förslag	15
5.1	Beslutsmyndighet.....	15
5.2	Ingivande av ansökan och bestridande.....	16
5.3	Ansökningsavgift	18
5.4	Delgivning.....	19
5.5	Partiellt betalningsföreläggande.....	21
5.6	Kostnader i målet	22
5.7	Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet	24
5.8	Förnyad prövning i undantagsfall	25
5.9	Verkställighet.....	27
5.10	Övriga handläggningsfrågor.....	29
6	Ikraftträdande m.m.	31
7	Ekonomiska konsekvenser.....	32
8	Författningskommentar.....	32
8.1	Förslaget till lag om europeiskt betalnings- föreläggande.....	32
8.2	Förslaget till lag om ändring i utsökningsbalken	39
8.3	Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (1970:428).....	40
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	40
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.....	42
Bilaga 2	Sammanfattningen i promemorian Europeiskt betalningsföreläggande (Ds 2008:2).....	86
Bilaga 3	Promemorians lagförslag.....	87
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanser	95
Bilaga 5	Lagrådsremissens lagförslag.....	96

Bilaga 6 Lagrådets yttrande.....	104	Prop. 2007/08:158
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 maj 2008.....	106	
Rättsdatablad.....	107	

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om europeiskt betalningsföreläggande,
2. lag om ändring i utsökningsbalken,
3. lag om ändring i delgivningslagen (1970:428),
4. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om europeiskt betalningsföreläggande

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹.

Ansökan m.m.

2 § En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ges in till Kronofogdemyndigheten.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om elektroniska dokument.

4 § En ansökan eller ett bestridande som ges in i form av ett elektroniskt dokument ska lämnas till ett mottagningsställe för elektroniska dokument som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En sådan handling ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till mottagningsstället.

5 § Den som ansöker om europeiskt betalningsföreläggande ska betala en ansökningsavgift. Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Ansökningsavgiften ska betalas i förskott.

Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift, ska ansökan avvisas.

6 § Om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen,

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

förutsättningarna för att fortsatta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt. Prop. 2007/08:158

7 § Om sökanden återkallar sin ansökan, ska målet avskrivas.

Partiellt betalningsföreläggande

8 § Om ett europeiskt betalningsföreläggande har utfärdats för endast en del av den fordran som har angetts i ansökan, ska den återstående delen av ansökan avskrivas.

Sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet

9 § Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3.

Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet

10 § Om förfarandet ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Om en domstol eller en annan myndighet finner att det inte framgår av handlingarna att den är behörig att handlägga målet, ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig.

Ett beslut om överlämnande enligt andra stycket får inte överklagas.

11 § I mål som har överlämnats till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska i domstol anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

13 § En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras skriftligen.

Ansökan ska ges in till hovrätten, om målet enligt 10 § skulle ha överlämnats till tingsrätt. Om målet skulle ha överlämnats till annan domstol eller myndighet, ska ansökan ges in till Svea hovrätt.

Beviljas ansökan, ska rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid rättens handläggning gäller i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. 5 §, 6 § första och andra styckena och 8 § rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Verkställighet

14 § Vid verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Övriga bestämmelser

15 § Om något annat inte följer av förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och särskilda bestämmelser inte heller har meddelats i denna lag, gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om utsökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9 och 20 §§ utsökningsbalken.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

Härigenom föreskrivs i fråga om utsökningsbalken
dels att 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 3 kap. 11 § ska lyda ”Utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande”,
dels att det i balken ska införas en ny paragraf, 3 kap. 12 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2007/08:135 Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §

Verkställighet får under de förutsättningar som anges i detta kapitel äga rum på grund av följande exekutionstitlar:

1. domstols dom, utslag eller beslut,
2. förlikning som är stadfäst av domstol,
3. godkänt strafföreläggande, godkänt föreläggande av ordningsbot eller godkänt avgiftsföreläggande,
4. skiljedom,
5. förbindelse angående underhållsbidrag,
6. förvaltningsmyndighets beslut som enligt särskild föreskrift får verkställas,
7. handling som enligt särskild föreskrift får läggas till grund för verkställighet, och
8. *Kronofogdemyndighets* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning.

Vad som i balken sägs om dom gäller, om *ej* annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut *samt Kronofogdemyndighets* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning.

8. *Kronofogdemyndighetens* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.*

Det som i balken sägs om dom gäller, om *inte* annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut, *Kronofogdemyndighetens* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.*

12 a §

Europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten får verkställas utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

Härigenom föreskrivs att 3 b § delgivningslagen (1970:428) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

En tilltalad i ett brottmål vid tingsrätt får delges stämningsansökan och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning om han eller hon i samband med föreläggande av ordningsbot, eller utredning av ett brott som enligt 48 kap. 13 § rättegångsbalken får beivras genom sådant föreläggande, har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i brottmålet.

Föreslagen lydelse

3 b §¹

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning *eller ett mål om europeiskt betalningsföreläggande* efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *Kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

¹ Senaste lydelse 2001:236.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om
behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens
verksamhet

Prop. 2007/08:158

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § samt 2 kap. 7 och 8 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, *uropeiskt betalningsföreläggande*, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

2 kap.

7 §

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *skall* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande ska* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:733.

² Senaste lydelse 2006:733.

8 §³

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande <i>eller</i> handräckning, 2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning, och	1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande, handräckning <i>eller europeiskt betalningsföreläggande</i>, 2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning <i>samt verkställighetsförklaring i mål om europeiskt betalningsföreläggande</i>, och
3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

³ Senaste lydelse 2006:733.

Som ett led i genomförandet av den inre marknaden vidtar den Europeiska unionen (EU) åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder. Dessa åtgärder tar bl.a. sikte på gemenskapslagstiftning för att underlätta talan i domstol och verkställighet av exekutionstitlar i andra medlemsstater.

För de ekonomiska aktörerna inom EU är det av största betydelse att snabbt och effektivt kunna driva in obestridda fordringar. De inhemska förfarandena för fastställande av obestridda krav i verkställbara avgöranden skiljer sig avsevärt sinsemellan och kan ofta inte användas i gränsöverskridande fall. Det har därför bedömts nödvändigt med gemenskapslagstiftning som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela EU.

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 12 december 2006 förordningen (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Förordningen trädde i kraft den 31 december 2006 och ska tillämpas fullt ut från och med den 12 december 2008. Förordningen är publicerad i Europeiska unionens officiella tidning (EUT L 399, 30.12.2006, s. 1) och finns i svensk lydelse som *bilaga 1*.

Inom Justitiedepartementet har departementspromemorian Europeiskt betalningsföreläggande (Ds 2008:2) utarbetats. I promemorian föreslås dels kompletterande bestämmelser i frågor som enligt förordningen ska regleras i nationell rätt, dels andra kompletterande bestämmelser som tillåts av förordningen och som bedöms nödvändiga för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. I *bilaga 4* finns en förteckning över remissinstanserna. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2008/1108/DOM).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 29 april 2008 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 5*.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 6*. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5.4 och i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissens lagförslag har några redaktionella ändringar gjorts.

4 Det europeiska betalningsföreläggandet

Genom förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande införs ett förfarande som syftar till att borgenärer snabbt, enkelt och billigt ska kunna få obestridda krav fastställda i verkställbara avgöranden. Förfarandet varken ersätter eller harmoniserar de befintliga nationella förfarandena för fastställande av obestridda krav i verkställbara avgöranden utan utgör ett alternativ till dessa i gränsöverskridande fall. För att underlätta

handläggningen ska standardformulär i största möjliga utsträckning användas i all kommunikation mellan domstolen¹ och parterna.

Domstolens behörighet ska fastställas i enlighet med den s.k. Bryssel I-förordningen (artikel 6 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). Av Bryssel I-förordningen följer att talan som huvudregel ska väckas vid domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist. Förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande gäller som nyss nämnts endast i gränsöverskridande fall, dvs. i fall där åtminstone en av parterna har sitt hemvist i en annan stat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väcks är belägen (artikel 3). En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande i Sverige kommer således i princip undantagslöst göras av en sökande med hemvist i en annan medlemsstat och vara riktad mot en svarande med hemvist här.

Domstolen ska snarast möjligt och på grundval av uppgifterna i ansökan pröva om de formella villkor som uppställs i förordningen är uppfyllda och om fordran förefaller välgrundad (artikel 8). Om dessa villkor är uppfyllda, ska domstolen snarast möjligt och normalt inom 30 dagar från inlämnandet av ansökan utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande som ska delges svaranden (artikel 12.1).

Om svaranden lämnar in ett bestridande inom 30 dagar från delgivningen, ska förfarandet gå vidare i enlighet med reglerna för de nationella ordinarie civilrättsliga förfarandena, såvida sökanden inte uttryckligen begärt att förfarandet i sådant fall ska avbrytas (artikel 17.1).

Om något bestridande inte kommer in ska domstolen utan dröjsmål förklara det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart (artikel 18.1). I vissa undantagsfall har svaranden rätt till en förnyad prövning trots att tidsfristen för bestridande löpt ut (artikel 20). Dessa undantagsfall kan jämföras med sådana situationer för vilka den svenska processordningen medger användande av extraordinära rättsmedel.

Ett europeiskt betalningsföreläggande som blivit verkställbart i en medlemsstat ska erkännas och kunna verkställas i hela EU utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring i den medlemsstat där verkställighet ska ske (artikel 19).

Förordningen trädde i kraft den 31 december 2006 och ska tillämpas fullt ut från och med den 12 december 2008 (artikel 33).

¹ I förordningen definieras "domstol" med samtliga myndigheter i en medlemsstat som är behöriga när det gäller europeiska betalningsförelägganden eller andra frågor som hör dit (artikel 5.3).

5.1 Beslutsmyndighet

Regeringens förslag: En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ges in till Kronofogdemyndigheten. Det gäller även om ansökan avser anspråk som enligt nationella behörighetsregler ska prövas i särskild ordning.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: I princip samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning. *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* anser dock att avsaknaden av återvinningsmöjlighet talar för att domstol bör pröva ansökningar om europeiskt betalningsföreläggande, även om det innebär att effektiviteten inte blir optimal.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 29.1 a) i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande bestämmer medlemsstaterna själva vilka domstolar eller myndigheter som ska pröva en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande. I beaktandesatserna till förordningen uttalas å ena sidan att medlemsstaterna bör ta hänsyn till behovet av att garantera möjligheten till en rättslig prövning och å andra sidan att prövningen inte behöver utföras av en domare (beaktandesatserna 12 och 16).

Kronofogdemyndigheten prövar ansökningar om betalningsföreläggande enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning (BfL). Det ligger nära till hands att låta Kronofogdemyndigheten pröva även ansökningar om europeiskt betalningsföreläggande.

Det bör emellertid noteras att en svarande som är missnöjd med Kronofogdemyndighetens utslag i den ordinarie summariska processen, utan att ange några skäl, får ansöka om återvinning inom en månad från utslaget (52 och 53 §§ BfL). Har återvinning sökts i rätt tid, överlämnas målet till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet (54 § BfL). I fråga om utslagets rättsverkan finns därmed en skillnad i förhållande till vad som gäller för ett utfärdat europeiskt betalningsföreläggande. I mål om europeiskt betalningsföreläggande har svaranden nämligen endast i vissa undantagsfall rätt att ansöka om förnyad prövning (se vidare avsnitt 5.8). Avsaknaden av en rätt till omprövning genom en ansökan om återvinning kan tala för att en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande bör prövas av allmän domstol. Enligt EG-förordningen ska dock beslutsmyndigheten endast göra en begränsad materiell prövning av en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande, bl.a. för att kunna avvisa en uppenbart ogrundad fordran eller en obefogad ansökan (beaktandesats 16). En sådan prövning liknar i allt väsentligt den prövning som Kronofogdemyndigheten gör av en ansökan om betalningsföreläggande enligt lagen om betalningsföreläggande.

Sammantaget delar regeringen bedömningen i promemorian att övervägande skäl talar för att Kronofogdemyndigheten bör anförtros uppgiften att pröva ansökningar om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige.

Förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande ska, med vissa undantag, tillämpas på privaträttens område i gränsöverskridande fall oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om (artikel 2). I svensk rätt finns bestämmelser om att vissa anspråk ska prövas i särskild ordning (t.ex. av Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd). En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande får avse även sådana anspråk.

5.2 Ingivande av ansökan och bestridande

Regeringens förslag: I mål om europeiskt betalningsföreläggande ska ansökningar och bestridanden lämnas in i pappersform. I framtiden ska det även vara möjligt att ge in sådana handlingar i form av elektroniska dokument.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: I princip samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning. *Kronofogdemyndigheten* anser dock att det bör tydliggöras att ansökan ska lämnas in på svenska och att bestridanden som inte undertecknats saknar verkan.

Skälen för regeringens förslag: I den ordinarie summariska processen uppställs krav på att ansökan ska vara skriftlig och undertecknad av sökanden eller dennes ombud (9 och 19 §§ BfL). *Kronofogdemyndigheten* får dock medge vissa större ingivare tillstånd att lämna in ansökningar på medium för automatisk databehandling (9 § BfL samt 6 och 7 §§ förordningen [1991:1339] om betalningsföreläggande och handräckning). Bestridanden ska vara skriftliga men behöver inte undertecknas (31 § BfL).

Ansökningar om respektive bestridanden av europeiskt betalningsföreläggande ska lämnas in i pappersform eller med hjälp av något annat kommunikationsmedel, inbegripet kommunikation på elektronisk väg, som godtas av den medlemsstat där föreläggandet ska utfärdas (artiklarna 7.5 och 16.4 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). Dessa handlingar ska också undertecknas. Om handlingarna lämnas in på elektronisk väg, ska de undertecknas i enlighet med EG-direktivet om gemenskapsramverk för elektroniska signaturer (1999/93/EG), om det inte hos beslutsmyndigheten finns ett alternativt elektroniskt kommunikationssystem som är tillgängligt för en viss grupp förhandsregistrerade autentiserade avsändare och som gör det möjligt att på ett säkert sätt identifiera dessa avsändare (artiklarna 7.6 och 16.5). Om ansökan inte uppfyller villkoren ska sökanden normalt ges tillfälle till komplettering och rättelse (artikel 9). Om bestridandet inte uppfyller villkoren, t.ex. om den saknar underskrift, får den inte verkan som ett bestridande. Något ytterligare förtydligande av detta, som *Kronofogdemyndigheten* efterfrågar, bör inte göras.

En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska göras på ett standardformulär. Formuläret ska fyllas i på ett språk som godtas av den domstol där talan väcks (se Formulär A). Svaranden får lämna in sitt bestridande på ett standardformulär, men beslutsmyndigheten bör beakta varje annan skriftlig form av bestridande om det är klart formulerat

(beaktandesats 23). Det är lämpligt att en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska prövas i Sverige görs på svenska. I den mån svaranden behöver lämna sakuppgifter i sitt bestridande är det lämpligt att även detta görs på svenska. I likhet med *Kronofogdemyndigheten* anser regeringen att detta bör tydliggöras, vilket kan ske genom en föreskrift i förordning.

EG-förordningen föreskriver således att ansökningar och bestridanden ska lämnas in i pappersform, om inte annat kommunikationsmedel godtagits av den medlemsstat där det europeiska betalningsföreläggandet ska utfärdas. Fråga uppstår därför om Sverige bör godta att ansökningar och bestridanden lämnas in i form av elektroniska dokument.

Medborgarna efterfrågar i allt större utsträckning en möjlighet att kommunicera elektroniskt med myndigheterna. Vid förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande ska parterna och beslutsmyndigheten använda sig av standardformulär. I beaktandesats 11 till förordningen uttalas att denna ordning syftar till att underlätta handläggningen och att möjliggöra användningen av automatisk databehandling. En rådsarbetsgrupp har tillsatts för att bl.a. förbereda en elektronisk modell för det praktiska genomförandet av det europeiska betalningsföreläggandet. Inom andra rättsområden där det tidigare funnits krav på skriftlighet och undertecknande har det på senare år införts en möjlighet till elektronisk kommunikation mellan parterna och beslutsmyndigheten. Det gäller bl.a. tull- och skatteområdet. När det gäller inskrivningsärenden har det införts ett legalt stöd för elektronisk kommunikation trots att de tekniska lösningarna ännu inte är på plats (jfr prop. 2005/06:28 s. 20 f.). Sammantaget finns det därför skäl att, när Kronofogdemyndigheten har utarbetat tillfredsställande tekniska lösningar, låta parterna i mål om europeiskt betalningsföreläggande lämna in ansökningar och bestridanden på elektronisk väg.

Mot denna bakgrund bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i lag bemyndigas att meddela föreskrifter om att ansökningar respektive bestridanden får ges in i form av ett elektroniskt dokument. Begreppet elektroniskt dokument används redan inom andra rättsområden och innefattar olika tekniska lösningar som uppfyller kraven på god säkerhet (jfr 19 kap. 10 § andra stycket jordabalken och 10 kap. 26 § skattebetalningslagen [1997:483]). Avsikten är vidare att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska meddela föreskrifter om elektroniska dokument. Vid utformningen av dessa föreskrifter ska EG-förordningens krav på undertecknande beaktas. Det är i det här sammanhanget värt att påpeka att regleringen i alla avseenden måste vara teknikneutral för att fullt ut erbjuda den flexibilitet som krävs för att kunna tillvarata den snabba tekniska utvecklingen inom elektronisk kommunikation.

Beslutsmyndigheten ska utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande snarast möjligt och normalt inom 30 dagar från inlämnandet av ansökan (artikel 12.1). Svaranden ska sända in ett eventuellt bestridande inom 30 dagar från det att han eller hon delgivits ett föreläggande (artikel 16.2). Trots att verbet ”sända” används i denna artikel framgår av andra artiklar i förordningen att eventuella bestridanden ska ha kommit in till beslutsmyndigheten inom den angivna tidsgränsen (jfr artiklarna 17.1 och 18.1). Av dessa bestämmelser följer att det är väsentligt att besluts-

myndigheten enkelt kan fastställa när en ansökan respektive ett bestridande kommit in till myndigheten på annat sätt än i pappersform. Kronofogdemyndigheten bör därför upprätta ett särskilt mottagningsställe för elektroniska dokument. Ansökningar och bestridanden bör anses inkomna till myndigheten när de anlänt till den server som har anvisats som mottagningsställe (jfr prop. 2005/06:28 s. 37 f.). Det bör påpekas att detta inte på något sätt avser att påverka frågan om när en handling i form av ett elektroniskt dokument ska anses inkommen i tryckfrihetsförordningens mening.

I avvaktan på att de tekniska lösningarna utarbetas bör Kronofogdemyndigheten ha möjlighet att ge tillstånd till större ingivare att via ett särskilt elektroniskt kommunikationssystem, t.ex. via s.k. slutlinje, lämna in ansökningar på elektronisk väg. I sådana fall uppställer EG-förordningen inte något krav på elektronisk signatur (artikel 7.6). Regeringen avser att i förordning ge närmare föreskrifter om ingivande av ansökningar via ett särskilt elektroniskt kommunikationssystem.

5.3 Ansökningsavgift

Regeringens förslag: Den som ansöker om europeiskt betalningsföreläggande ska betala en ansökningsavgift. Ansökningsavgiften ska betalas i förskott. Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift, ska ansökan avvisas.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: I beaktandesats 15 till förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande uttalas att en ansökan bör medföra betalning av eventuella tillämpliga domstolsavgifter. Förordningen innehåller ingen bestämmelse om hur stor avgift som får tas ut. De sammantagna avgifterna får dock inte överstiga avgifterna för ett ordinarie civilrättsligt förfarande som inte har föregåtts av ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande (artikel 25.1).

Ansökningsavgift tas ut i mål om betalningsföreläggande. För närvarande uppgår avgiften till 300 kr. Motsvarande bör gälla i mål om europeiskt betalningsföreläggande. Det bör föreskrivas i lag att ansökningsavgift ska tas ut. Vidare bör regeringen bemyndigas att meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Som redan nämnts kommer sökanden i mål om europeiskt betalningsföreläggande som handläggs i Sverige med få undantag ha hemvist i en annan medlemsstat. För att undvika eventuella problem med att i efterhand kräva betalning av en sökande med hemvist utomlands bör ansökningsavgiften krävas in i förskott. En bestämmelse om detta bör tas in i lag.

Konsekvenserna av att sökanden inte betalar föreskriven domstolsavgift tas inte upp i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande och bör därför regleras i nationell rätt. Om sökanden i ett mål som handläggs enligt lagen om betalningsföreläggande inte följer ett

föreläggande om att betala ansökningsavgiften i förskott, ska ansökan avvisas (20 § BfL). Detsamma bör gälla vid en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande. En bestämmelse med detta innehåll bör tas in i lag.

I likhet med vad som gäller i mål som handläggs enligt lagen om betalningsföreläggande och som efter bestridande överlämnas till tingsrätt, bör någon förnyad ansökningsavgift inte tas ut om det europeiska betalningsföreläggandet efter bestridande går vidare i enlighet med reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden.

5.4 Delgivning

Regeringens förslag: Om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas.

För att underlätta den fortsatta handläggningen av mål som inleds genom en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska Kronofogdemyndigheten delge svaranden information om förenklad delgivning så att sådan delgivning kan användas i tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, om målet efter bestridande överlämnas dit.

Promemorians förslag: I promemorians lagförslag anges att ansökan ska avvisas, om Kronofogdemyndigheten inte har kunnat delge svaranden det europeiska betalningsföreläggandet. Promemorians förslag rörande förenklad delgivning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De allra flesta remissinstanser tillstyrker förslagen eller lämnar dem utan invändning. *Sundsvalls tingsrätt* anser dock att det av lagtexten bör framgå att det arbete och den kostnad som Kronofogdemyndigheten hittills lagt ned på delgivning bör vägas in när myndigheten överväger om ytterligare delgivningsförsök ska göras.

Skälen för regeringens förslag: Vid utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska beslutsmyndigheten se till att svaranden delges föreläggandet i överensstämmelse med nationell lagstiftning på ett sätt som uppfyller de minimikrav som stadgas i förordningen (artikel 12.5 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande).

Innebörden av regleringen är att de delgivningssätt som tillhandahålls enligt nationell rätt får användas endast i den mån de uppfyller vissa i förordningen angivna minimikrav (artiklarna 13–15). Det är dock inte nödvändigt att nationell rätt innehåller alla de delgivningssätt som räknas upp i förordningen.

De flesta av de delgivningssätt som tillhandahålls i delgivningslagen (1970:428) uppfyller minimikraven i förordningen, bl.a. ordinär delgivning, stämmningsmannadelgivning, delgivning genom s.k. spikning samt vissa former av s.k. surrogatdelgivning. En del av delgivningssätten uppfyller dock inte de aktuella kraven. Några av de personer med vilka surrogatdelgivning kan ske omfattas inte av uppräknningen i artikel 14.1 b) i förordningen. En annan begränsning ligger i att minimikraven i förordningen föreskriver att en skriftlig underrättelse om delgivningen

ska lämnas i den söktes brevlåda, om delgivning sker genom deponering på ett postkontor eller hos behörig myndighet (artikel 14.1 d). Vid kungörelsedelgivning enligt 17 § delgivningslagen uppställs inte något sådant krav varför detta delgivningssätt inte kan användas vid delgivning av ett europeiskt betalningsföreläggande. Telefondelgivning respektive delgivning med den söktes ombud uppfyller visserligen minimikraven i förordningen men delgivningslagen tillåter inte att dessa delgivningssätt används när det gäller en handling genom vilken förfarandet inleds eller ett föreläggande som innebär att den sökta personligen ska fullgöra något (jfr 3 och 11 §§ delgivningslagen).

Enligt svensk rätt ombesörjs delgivning av myndigheten. Begär part att själv få ombesörja delgivningen, kan myndigheten medge detta om det kan ske utan olägenhet. Har parten inte inkommit med bevis om delgivning inom föreskriven tid, ska myndigheten själv utan dröjsmål ombesörja delgivningen (2 § delgivningslagen). Denna regel är tillämplig även i mål om europeiskt betalningsföreläggande.

I den ordinarie summariska processen ska Kronofogdemyndigheten, om delgivning av ansökan inte har kunnat ske, pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om sökanden ska erbjudas att själv ombesörja delgivningen. Hänsyn ska därvid tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsatta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt. Om sökanden inte antar erbjudandet, ska ansökningen avvisas (30 § BfL). Om sökanden antar erbjudandet men misslyckas med att delge svaranden, förfaller ansökan (29 § tredje stycket BfL och 32 kap. 2 § rättegångsbalken).

Det bör i lag införas en regel för den situationen att Kronofogdemyndigheten trots upprepade försök inte lyckas delge svaranden det europeiska betalningsföreläggandet. Som redan nämnts kommer sökanden i ett mål om europeiskt betalningsföreläggande som handläggs i Sverige med få undantag ha sitt hemvist i en annan medlemsstat. Redan av detta skäl anser regeringen att det är mindre ändamålsenligt att som i den ordinarie summariska processen låta sökanden själv ombesörja delgivningen i Sverige. *Lagrådet* anser däremot att det vore bäst förenligt med sökandens intresse att denne, i de fall myndigheten misslyckats med sina delgivningsförsök, erbjuds att ombesörja delgivningen framför alternativet att möjligheten att få ett verkställbart avgörande faller bort. Enligt förordningen är det beslutsinstansen som ska se till att svaranden delges föreläggandet (artikel 12.5). Vid förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande bör standardformulär användas i all kommunikation mellan parterna och beslutsinstansen (beaktandesats 11 i förordningen). Mot denna bakgrund anser regeringen att det rimmar mindre väl med EG-förordningens struktur och syfte att lägga något delgivningsansvar på sökanden. Regeringen anser därför att sökanden i mål om europeiskt betalningsföreläggande inte bör erbjudas att själv ombesörja delgivningen vid påföljd av att ansökningen annars avvisas. Om Kronofogdemyndigheten inte lyckas delge svaranden bör ansökan i stället avvisas. Vid överväganden av om fler delgivningsförsök ska göras eller om ansökan ska avvisas anges i promemorian att hänsyn bör tas till å ena sidan den kostnad och det arbete som dittills har lagts ned och å andra sidan utsikterna till att fortsatta delgivningsförsök ska lyckas. I likhet med *Sundsvalls tingsrätt* anser regeringen att anvisningar för Krono-

fogdemyndighetens överväganden i denna del bör anges uttryckligen i lag. Prop. 2007/08:158

För att underlätta den fortsatta handläggningen av mål som inleds genom summarisk process delges svaranden information om förenklad delgivning hos Kronofogdemyndigheten för att sådan delgivning ska kunna användas i tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, om målet efter bestridande överlämnas dit (3 b § delgivningslagen). En motsvarande bestämmelse bör införas beträffande mål som inleds genom en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande.

5.5 Partiellt betalningsföreläggande

Regeringens förslag: Utfärdas ett europeiskt betalningsföreläggande för endast en viss del av den fordran som har angetts i ansökan, ett s.k. partiellt betalningsföreläggande, ska den återstående delen av ansökan avskrivras.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning. *Svensk Inkasso* anser att det bör framgå av lag eller författningskommentar vad som ska ske om sökanden avvisar eller inte svarar på Kronofogdemyndighetens förslag till ändring av ansökan.

Skälen för regeringens förslag: Om de formella kraven på ansökan är uppfyllda endast för en del av fordran, ska sökanden uppmanas att godta eller avvisa ett förslag om ett europeiskt betalningsföreläggande för det belopp som beslutsmyndigheten angett (artikel 10.1 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande).

Om sökanden inom den givna tidsfristen godtar ett sådant förslag, ska beslutsmyndigheten utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande för den del av fordran som godtagits av sökanden. Konsekvenserna med avseende på den återstående delen av den ursprungliga fordran ska regleras i nationell lag (artikel 10.2). En sökande som godtar ett förslag till ett s.k. partiellt betalningsföreläggande får anses återkalla den återstående delen av ansökan. Om en sökande i ett mål som handläggs enligt lagen om betalningsföreläggande återkallar en del av sin ansökan, ska den återstående delen avskrivras (22 § BfL). Samma lösning bör väljas beträffande europeiska betalningsförelägganden. Den återstående delen av ansökan bör alltså avskrivras. En bestämmelse med detta innehåll bör tas in i lag.

Om sökanden inte svarar inom den givna tidsfristen eller avvisar beslutsmyndighetens förslag, ska ansökan avvisas i dess helhet (artikel 10.3). Rättsverkan av att sökanden inte godtar beslutsmyndighetens förslag till ändring av ansökan framgår alltså direkt av förordningen. Något klarläggande i lag eller författningskommentar, vilket *Svensk Inkasso* efterfrågar, bör därför inte göras.

Regeringens förslag: I mål om europeiskt betalningsföreläggande får ersättning till sökanden avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för delgivning, för översättning av handlingar, för sökandens eget arbete med anledning av målet och för arvode till ombud eller biträde.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås en kostnadsbegränsningsregel även såvitt avser inkassokostnader. I övrigt överensstämmer promemorians förslag med regeringens.

Remissinstanserna: De allra flesta remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning. *Svea hovrätt* anser dock att inkassokostnader bör betraktas som en del av saken och inte som kostnader i målet. Vidare avstyrker hovrätten promemorians förslag till kostnadsbegränsningsregel såvitt avser inkassokostnader. Hovrätten anser också att det bör finnas en generell möjlighet att avslå sökandens yrkande om kostnader. *Svensk Inkasso* anser att förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande inte tillåter en nationell regel som begränsar sökandens rätt att få ersättning för inkassokostnader som uppkommit utanför Sverige.

Skälen för regeringens förslag: I en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska sökanden ange bl.a. vilka kostnader som han eller hon vill ha ersättning för (artikel 7.2 b i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). Förordningen innehåller ingen regel som begränsar sökandens rätt till kostnadsersättning. En sådan kan dock införas i nationell lagstiftning (artikel 26 i förordningen).

En ordning som innebär att sökanden kan få obegränsad ersättning för sina kostnader, t.ex. höga ombudsarvoden, skulle motverka syftet med förordningen, nämligen att förenkla, påskynda och sänka kostnaderna för förfaranden som rör obestridda fordringar i gränsöverskridande fall. Det är därför lämpligt att införa en regel som begränsar sökandens rätt till kostnadsersättning. En utgångspunkt bör vara att sökanden i mål om europeiskt betalningsföreläggande ska ha samma möjligheter att få ersättning för sina kostnader som i den ordinarie summariska processen.

I den ordinarie summariska processen gäller ett generellt undantag från rätten till ersättning för fall där sökanden inlett förfarandet i onödan. Undantagsregeln kan vara tillämplig t.ex. när svaranden inte fått tillfälle att frivilligt betala skulden eller när betalning faktiskt skett innan förfarandet inletts. Undantagsregeln torde i praktiken endast vara aktuell att tillämpa i mål om särskild handräckning i vilka Kronofogdemyndigheten ska pröva anspråket även om svaranden bestritt ansökan (jfr prop. 1989/90:85 s. 133). Det förhållandet att undantagsregeln normalt inte ska tillämpas i mål om betalningsföreläggande talar emot att införa en motsvarande regel för mål om europeiskt betalningsföreläggande. Som tidigare nämnts ska beslutsmyndigheten i mål om europeiskt betalningsföreläggande endast göra en begränsad materiell prövning. Det kan därför inte anses lämpligt att införa en nationell regel som innebär att beslutsmyndigheten självmant ska granska vad som förevarit mellan parterna innan sökanden ansökte om europeiskt betalningsföreläggande. Mot denna bakgrund anser regeringen att det inte finns skäl att införa en

regel om att sökanden inte ska ha rätt till kostnadsersättning om förfarandet inletts i onödan.

I den ordinarie summariska processen är rätten till ersättning begränsad till vissa kostnader. Ersättning får avse ett skäligt belopp för sökandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde (för närvarande sammanlagt 340 kr i mål om betalningsföreläggande). Ersättning får därutöver avse dels ansöknings- och expeditionsavgifter samt registreringsbevis, om sådant bevis har behövts, dels skälig ersättning för kostnader för delgivning, översättning och kopiering (förordningen [1991:1340] om ersättning för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten).

Även i mål om europeiskt betalningsföreläggande bör rätten till ersättning vara begränsad till vissa kostnader. I enlighet med vad som gäller i den ordinarie summariska processen bör sökanden ha rätt till ersättning för kostnader som avser ansökningsavgift samt skäligt belopp för översättning, för sökandens eget arbete med anledning av målet och för arvode till ombud eller biträde. Delgivning ska som huvudregel ombesörjas av Kronofogdemyndigheten (se avsnitt 5.4). Om Kronofogdemyndigheten i undantagsfall skulle godta att sökanden själv ombesörjer delgivningen, bör dock sökanden ha rätt till skälig ersättning för delgivningskostnader. I mål om europeiskt betalningsföreläggande behöver sökanden inte inhämta något registreringsbevis. Det behöver därför inte införas någon rätt till ersättning för sådant bevis. Det finns inte heller skäl att införa en rätt till ersättning för kopiering av handlingar. En regel innehållande en uttömmande uppräkningslista av vilka kostnader sökanden kan få ersättning för i mål om europeiskt betalningsföreläggande bör tas in i lag.

Regeringen instämmer i de invändningar som *Svea hovrätt* och *Svensk Inkasso* framför mot promemorians förslag till kostnadsbegränsningsregel för inkassokostnader. Sökandens rätt till ersättning för kostnader för åtgärder som vidtagits i syfte att förmå svaranden att erlagga betalning för en förfallen skuld bör inte betraktas som kostnader i målet. En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande bör således kunna avse en fordran avseende inkassokostnader. I den ordinarie summariska processen ska ett yrkande om ersättning för inkassokostnader, som inte kan utgå enligt lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m., alltid betraktas som ogrundat och därmed behandlas som om svaranden bestritt det (se 23 § andra stycket BfL). I förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande finns en särskild föreskrift om att beslutsmyndigheten ska avvisa en ansökan, om fordran är uppenbart ogrundad (se artikel 11.1 b). Det kan inte anses finnas något utrymme för att i nationell lagstiftning närmare föreskriva vad som är att betrakta som en ogrundad ansökan. Det får i stället överlämnas åt rättstillämpningen att bestämma i vad mån yrkanden om ersättning för inkassokostnader får anta anse som uppenbart ogrundade.

I den ordinarie summariska processen gäller vidare att sökanden, om det finns synnerliga skäl för det, ska ersätta svaranden för dennes kostnader i målet om en ansökan avvisas eller avskrivs. Ett yrkande om sådan ersättning får dock inte framställas i målet hos Kronofogdemyndigheten (51 § BfL). I de fall ansökningar om europeiskt betalningsföreläggande avvisas eller avskrivs torde det vara ytterst sällsynt att svaranden har

ådragit sig några kostnader i målet. Det finns därför inte något behov av att införa en rätt till kostnadsersättning för svaranden i dessa situationer. I de fall målet överlämnas till tingsrätt gäller rättegångsbalkens regler om ersättning för rättegångskostnader.

5.7 Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet

Regeringens förslag: Om förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Om en domstol eller en annan myndighet finner att det inte av handlingarna framgår att den är behörig att handlägga målet, ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig. Ett beslut om överlämnande ska inte få överklagas.

I mål som överlämnas till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska i domstol anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslagen eller lämnar dem utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Om ett europeiskt betalningsföreläggande bestrids i rätt tid och sökanden inte uttryckligen begärt att förfarandet i sådant fall ska avbrytas, ska förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden (artikel 17.1 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). Övergången till ett sådant ordinarie förfarande ska regleras av lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten (artikel 17.2).

Inom den ordinarie summariska processen ska Kronofogdemyndigheten, om svaranden bestrider ansökan och sökanden begär överlämnande, överlämna målet till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet (36 § BfL). Regleringen innebär att målet normalt överlämnas till den tingsrätt inom vars domkrets svaranden har sitt hemvist. Ett beslut om överlämnande får inte överklagas (56 § BfL). Det finns även ett antal bestämmelser som reglerar tingsrättens handläggning efter att målet överlämnats dit. Talan ska anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten, de av sökanden ingivna handlingarna ska anses som stämningsansökan och stämning i målet ska anses utfärdad när rätten förordnar om målets handläggning (60 § BfL). Om det inte framgår av handlingarna att tingsrätten är behörig att handlägga målet, ska rätten överlämna målet till

en annan tingsrätt som kan vara behörig. Ett sådant beslut får inte överklagas (61 § BfL). Prop. 2007/08:158

Om ett mål om europeiskt betalningsföreläggande ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, bör ett överlämnande ske på samma sätt som i den ordinarie summariska processen. Motsvarande bestämmelser som gäller för den ordinarie summariska processen bör alltså införas för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande.

Som nämns i avsnitt 5.1 kan en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande även gälla anspråk som enligt nationella behörighetsregler ska prövas i särskild ordning (t.ex. av Arbetsdomstolen eller Statens väpnad domstol). Om en sådan ansökan bestrids, ska målet överlämnas till den domstol eller myndighet som är behörig att handlägga målet.

5.8 Förnyad prövning i undantagsfall

Regeringens förslag: En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras skriftligen. Ansökan ska ges in till hovrätt. Beviljas en ansökan, ska hovrätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid hovrättens handläggning gäller i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att en ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet. I promemorian föreslås vidare att lagen (1996:242) om domstolsärenden ska tillämpas på förfarandet och att rätten, om en ansökan beviljas, samtidigt ska besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker förslagen eller lämnar dem utan invändning. *Svea hovrätt* och *Sveriges advokatsamfund* anser dock att hovrätten bör pröva en ansökan om förnyad prövning i likhet med vad som är fallet med extraordinära rättsmedel. *Svea hovrätt* anser att det kan finnas skäl att i 58 och 59 kap. RB hänvisa till att europeiska betalningsförelägganden inte kan angripas med extraordinära rättsmedel. Hovrätten anser vidare att det är oklart vilka regler som avgör om en domstol är behörig att handlägga en fråga om förnyad prövning. *Malmö tingsrätt* anser att det bör framgå av lag att lagen (1996:242) om domstolsärenden ska tillämpas. Tingsrätten anser vidare att det av lag bör framgå om det europeiska betalningsföreläggandet, vid bifall till en ansökan om förnyad prövning, ska undanröjas eller inte. *Sundsvalls tingsrätt* anser att ”förnyad prövning” riskerar att sammanblandas med ”omprövning” och föreslår därför att ”kontrollprövning” används.

Skälen för regeringens förslag: I den ordinarie summariska processen får en svarande, som är missnöjd med Kronofogdemyndighetens utslag, ansöka om återvinning inom en månad från utslaget (52 och 53 §§ BfL). Svaranden behöver inte ange några skäl för sin ansökan och har

återvinning sökts i rätt tid överlämnas målet till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet (54 § BfL).

Sedan tiden för återvinning löpt ut får ett utslag i den ordinarie summariska processen rättskraft i enlighet med vad som gäller för en lagakraftvunnen tvistemålsdom (64 § BfL). I den situationen kan utslag således endast angripas med extraordinära rättsmedel. Sådana ansökningar prövas av hovrätt (58 kap. 10 a och 13 §§ samt 59 kap. 5 § rättegångsbalken och NJA 1993 s. 427).

Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart kan varken överklagas eller återvinnas. De yrkanden och omständigheter som finns angivna i ansökan om europeiskt betalningsföreläggande blir således rättskraftigt avgjorda genom att betalningsföreläggandet förklarar verkställbart. Enligt förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande har svaranden endast i vissa undantagsfall rätt att ansöka om förnyad prövning. En situation är när delgivning skett utan bevis på att svaranden mottagit handlingen och delgivningen, utan svarandens egen förskyllan, inte har skett i så god tid att svaranden haft möjlighet att förbereda sitt svaromål (artikel 20.1 a). Uttrycket delgivning i det andra ledet måste förstås som när svaranden fick del av handlingen. En annan situation är när svaranden utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter (artikel 20.1 b). Dessa båda situationer förutsätter dock att svaranden vidtar åtgärder utan dröjsmål. Ytterligare en situation är när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i förordningen eller på grund av andra exceptionella omständigheter (artikel 20.2). Om den behöriga domstolen avslår svarandens ansökan om förnyad prövning, ska det europeiska betalningsföreläggandet ha fortsatt rättsverkan. Om domstolen däremot beslutar att en förnyad prövning är motiverad, ska betalningsföreläggandet förlora sin giltighet (artikel 20.3). Vilka beslutsmyndigheter som ska vara behöriga att pröva ansökningar om förnyad prövning och det förfarande som ska gälla vid en sådan prövning ska regleras i nationell lag (artiklarna 26 och 29.1 b).

I beaktandesats 25 till förordningen uttalas att svarandens rätt att ansöka om förnyad prövning inte innebär en andra möjlighet att bestrida fordran. Under den förnyade prövningen bör sakförhållanden i målet inte bedömas utöver vad som följer av de exceptionella omständigheter som svaranden åberopat, t.ex. att betalningsföreläggandet grundades på att oriktiga uppgifter lämnats i ansökningsformuläret. En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande kan således jämföras med en ansökan om extraordinärt rättsmedel enligt svensk rätt. De grunder för förnyad prövning som gäller när svaranden av tidsskäl eller på grund av exceptionella omständigheter haft svårigheter att bestrida fordran kan jämföras med grunderna för återställande av försutten tid (58 kap. 11 § rättegångsbalken). Den grund för förnyad prövning som gäller när det är uppenbart att betalningsföreläggandet utfärdats felaktigt kan jämföras med grunderna för resning och domvilla (58 kap. 1 § och 59 kap. 1 § rättegångsbalken).

Ett europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart torde mot den angivna bakgrunden inte få angripas med de extraordinära rättsmedel som finns tillgängliga enligt nationell rätt. Bestämmelserna

om extraordinära rättsmedel i 58 och 59 kap. RB torde alltså inte anses vara tillämpliga i fråga om europeiska betalningsförelägganden. En sådan hänvisning i de nämnda kapitlen i rättegångsbalken som *Svea hovrätt* efterfrågar skulle dock innebära en uttolkning av EG-förordningen som inte bör göras i nationell lag.

I promemorian föreslås att ansökningar om förnyad prövning av europeiskt betalningsföreläggande ska göras till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet och att lagen (1996:242) om domstolsärenden ska tillämpas vid en sådan prövning. *Svea hovrätt* och *Svensk Inkasso* invänder mot detta och anser prövningen av ansökningarna bör göras av hovrätt.

Lagakraftvunna utslag i mål om betalningsföreläggande som angrips med extraordinära rättsmedel prövas av hovrätten (se 58 kap. 10 a och 13 §§ samt 59 kap. 5 § rättegångsbalken). Enligt regeringens mening är det önskvärt att prövningen görs av en beslutsinstans med vana att pröva ansökningar av extraordinär karaktär. Mot denna bakgrund anser regeringen att hovrätt bör pröva ansökningarna. Ansökningar om förnyad prövning avseende mål som skulle ha överlämnats till en tingsrätt, om förfarandet skulle ha gått vidare enligt ordinarie civilrättsligt förfarande, bör prövas av den hovrätt till vilken tingsrättens dom eller beslut skulle ha överklagats. Ansökningar rörande mål som skulle ha överlämnats till annan domstol än tingsrätt eller annan myndighet än domstol bör i stället prövas av Svea hovrätt.

Om en ansökan om förnyad prövning vinner bifall, förlorar det europeiska betalningsföreläggandet sin giltighet (artikel 20.3). Eftersom rättsverkan således framgår direkt av förordningen anser regeringen, till skillnad från *Malmö tingsrätt*, att det inte i lag bör föreskrivas huruvida det europeiska betalningsföreläggandet ska undanröjas vid bifall till en ansökan om förnyad prövning.

När en ansökan om förnyad prövning beviljas, bör rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid rättens handläggning av ansökningar om förnyad prövning bör i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. rättegångsbalken gälla i tillämpliga delar. Detta bör framgå av lag.

5.9 Verkställighet

Regeringens förslag: Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart ska få verkställas i Sverige utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De allra flesta remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan invändning. *Svea hovrätt* och *Kronofogdemyndigheten* anser dock att det är oklart hur artiklarna 22 och 23 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande förhåller sig till utskökningsbalkens bestämmelser. *Kronofogdemyndigheten* föreslår att det i 2 kap. 2 § utskökningsbalken tydliggörs att europeiska betalningsförelägg-

anden som utfärdats i en annan medlemsstat får vara översatta till engelska. Myndigheten anser också att europeiska betalningsförelägganden bör läggas till bland de utslag och beslut som i utsökningsbalken ska likställas med domar (3 kap. 1 § andra stycket utsökningsbalken).

Skälen för regeringens förslag: Förfarandet vid verkställighet av ett utfärdat europeiskt betalningsföreläggande ska regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där verkställighet söks. Ett betalningsföreläggande som utfärdats och förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska verkställas enligt samma villkor som ett verkställbart beslut som utfärdats i verkställighetsmedlemsstaten (artikel 21.1 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande).

Utslag i mål om betalningsföreläggande får verkställas genast, om inte något annat beslutats med anledning av ansökan om återvinning eller överklagande (3 kap. 11 § utsökningsbalken). I mål om europeiskt betalningsföreläggande får svaranden varken överklaga eller ansöka om återvinning. Det framstår därför som mindre lämpligt att låta europeiska betalningsförelägganden verkställas på samma sätt som utslag i mål om betalningsföreläggande. Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart bör i stället jämföras med en svensk dom som har vunnit laga kraft (3 kap. 3 § utsökningsbalken). Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart bör därför få verkställas i Sverige utan särskilda villkor.

Verkställighet ska kunna ske i Sverige oavsett om betalningsföreläggandet har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten eller av en beslutsmyndighet i en annan medlemsstat. Inom utsökningsrätten gäller andra bestämmelser för svenska avgöranden än för utländska avgöranden som får verkställas här i riket (se 3 kap. 1 och 2 §§ utsökningsbalken). Det bör därför i en lag om europeiskt betalningsföreläggande införas en regel om verkställighet i Sverige av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat och en motsvarande regel i utsökningsbalken avseende verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.

Vid verkställighetsförfarandet i Sverige ska utsökningsbalkens bestämmelser tillämpas om inte något annat följer av artiklarna 22 och 23 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande. Utgångspunkten är att när en fråga, t.ex. hinder mot verkställighet, regleras i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande får motsvarande bestämmelser i utsökningsbalken inte tillämpas. Den närmare gränsdragningen mellan utsökningsbalken och de nämnda artiklarna får dock överlämnas till rättstillämpningen.

I likhet med *Kronofogdemyndigheten* anser regeringen att ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten bör läggas till bland de utslag och beslut som i utsökningsbalken ska likställas med domar.

Enligt förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande ska sökanden vid verkställighet i en annan medlemsstat lämna in en kopia av föreläggandet i den lydelse som förklarats verkställbart av ursprungsdomstolen, vilken ska uppfylla de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet (artikel 21.2 a). Regeringen har för avsikt att i förordning införa en skyldighet för Kronofogdemyndigheten att, om någon begär

det, på en kopia av ett europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart av myndigheten intyga att föreläggandet är äkta.

Sökanden ska vidare vid behov lämna in en översättning av det europeiska betalningsföreläggandet till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de officiella språken för Europeiska unionens institutioner, förutom dess eget, som det kan godkänna för det europeiska betalningsföreläggandet. Översättningen ska vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna (artikel 21.2 b).

Med beaktande av de rådande språkkunskaperna i landet bör endast betalningsförelägganden som är utfärdade på eller översatta till svenska eller engelska godtas vid verkställighet i Sverige. Till skillnad från *Kronofogdemyndigheten* anser inte regeringen att det är nödvändigt att reglera detta i utsökningsbalken. En bestämmelse med detta innehåll bör i stället tas in i förordning.

I Sverige får översättare av främmande språk auktoriseras av Kammarkollegiet med stöd av förordningen (1985:613) om auktorisation av tolkar och översättare. Av 2 § den förordningen framgår att en sådan auktoriserad översättare kallas för auktoriserad translator. En auktoriserad translator är behörig att bestyrka översättningar enligt bl.a. Bryssel I-förordningen och förordningen om den europeiska exekutionstiteln (5 § förordningen [2005:712] med föreskrifter om erkännande och internationell verkställighet av vissa avgöranden). På samma sätt bör en auktoriserad translator vara behörig att bestyrka en översättning av ett europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart. En föreskrift om detta bör tas in i förordning.

5.10 Övriga handläggningsfrågor

Regeringens förslag: Behandlingen av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med europeiskt betalningsföreläggande ska regleras i lag i enlighet med vad som gäller för Kronofogdemyndighetens övriga verksamhetsområden.

Kronofogdemyndighetens beslut om avvisning, avskrivning och överlämnande i mål om europeiskt betalningsföreläggande ska inte få överklagas.

Vissa särskilt angivna bestämmelser i utsökningsbalken, om bl.a. jäv och laga förfall, ska vara tillämpliga på förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: I princip samtliga remissinstanser tillstyrker förslagen eller lämnar dem utan invändning. *Svensk Handel* och *Svenskt Näringsliv* anser dock att det av rättssäkerhetsskäl bör ställas krav på att ansökningar som inte är verkställbara, t.ex. för att betalningsskyldighet inte har kunnat fastställas, ska blockeras i Kronofogdemyndighetens register.

Behandling av personuppgifter

Det finns en gemensam reglering av de register som Kronofogdemyndigheten för, vilka innehåller personuppgifter (se lagen [2001:184] om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet). För respektive verksamhetsområde finns en särskild databas. Enligt den angivna regleringen får Kronofogdemyndigheten i betalningsföreläggande- och handräkningsdatabasen behandla bl.a. vissa grundläggande uppgifter om fysiska och juridiska personer, yrkanden och grunder samt beslut och övriga åtgärder i ett mål. I lagen finns också särskilda bestämmelser om gallring av uppgifter och handlingar i databasen. Vid Kronofogdemyndighetens verksamhet med europeiskt betalningsföreläggande uppkommer samma behov av att hantera personuppgifter som vid myndighetens verksamhet med betalningsföreläggande och handräkning. Behandlingen av personuppgifter i verksamheten med europeiskt betalningsföreläggande bör därför regleras på samma sätt som gäller för verksamheten med betalningsföreläggande och handräkning.

Regeringen har nyligen lämnat förslag på utökade möjligheter att vidta rättelse av missvisande uppgifter i Kronofogdemyndighetens register (prop. 2007/08:116). Möjligheten till blockering av felaktiga uppgifter, som *Svensk Handel* och *Svenskt Näringsliv* efterfrågar, har behandlats i det lagstiftningsärendet.

Kronofogdemyndighetens beslut ska inte kunna överklagas

Beslut om att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande eller förklara det verkställbart får inte överklagas. Detsamma gäller beslut om att avvisa en ansökan (artikel 11.2 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). Enligt de kompletterande bestämmelser som föreslås får Kronofogdemyndigheten i vissa fall avgöra ett mål om europeiskt betalningsföreläggande på annat sätt än genom att utfärda och förklara föreläggandet verkställbart. Kronofogdemyndighetens beslut om avvísning, avskrivning och överlämnande i dessa fall bör inte heller kunna överklagas. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i lag.

Övriga förfaranderegler

Vissa särskilt angivna bestämmelser i utsökningsbalken är tillämpliga på den ordinarie summariska processen (66 § BfL). Skälet till denna ordning är önskemålet att Kronofogdemyndighetens olika verksamheter i så stor utsträckning som möjligt ska styras av samma förfaranderegler (prop. 1989/90:85 s. 144 f.). Det finns därför anledning att överväga om dessa bestämmelser i utsökningsbalken även bör göras tillämpliga på förfarandet om europeiskt betalningsföreläggande.

Med hänsyn till att verkställighetsförklaring av ett europeiskt betalningsföreläggande ska ske med användande av ett standardformulär och att sådana beslut inte får överklagas finns det inte något behov av en bestämmelse om beslutsmotivering och fullföljdshänvisning (2 kap. 18 § utsökningsbalken). I enlighet med vad som gäller i den ordinarie

summariska processen bör dock bestämmelserna i utsökningsbalken om vem som handlägger målen (1 kap. 3 §), om jäv mot förrättningsman (1 kap. 4–5 §§), om part och ombud (2 kap. 6 §), om inkommande handlingar (2 kap. 7 §), om översättning (2 kap. 8 §), om laga förfall (2 kap. 9 §) och om rättelse av skrivfel och liknande i beslut (2 kap. 20 §) göras tillämpliga på förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande.

Förvaltningslagen (1986:223) är tillämplig på förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden, dock inte i den mån annan lag eller förordning innehåller någon avvikande bestämmelse. Vissa bestämmelser i förvaltningslagen blir således tillämpliga på förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande. Det gäller närmast bestämmelserna om service och samverkan m.m. (4–7 §§) och om underrättelse av beslut (21 §). Enligt EG-förordningen behöver endast sökanden tillställas ett beslut om att ett utfärdat europeiskt betalningsföreläggande förklaras verkställbart (artikel 18.3). Av 21 § förvaltningslagen torde dock följa att Kronofogdemyndigheten även bör tillställa svaranden ett sådant beslut.

För den ordinarie summariska processen finns vissa föreskrifter om sökandens anmälningsskyldighet vid ändrade förhållanden, om inbetalning av ansökningsavgift samt om dagbok och aktbildning (jfr 2, 5 och 14–16 §§ förordningen [1991:1339] om betalningsföreläggande och handräckning). Regeringen har för avsikt att införa motsvarande föreskrifter för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande.

6 Ikraftträdande m.m.

Regeringens förslag och bedömning: Lagförslagen ska träda i kraft den 12 december 2008. Det finns inte något behov av övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna lämnar förslaget utan invändning.

Skälen för regeringens förslag: Förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande trädde i kraft den 31 december 2006 och ska tillämpas från och med den 12 december 2008 (med undantag för artiklarna 28–31 som ska tillämpas från och med den 12 juni 2008). De kompletterande författningsbestämmelserna bör träda i kraft samtidigt som EG-förordningen ska tillämpas fullt ut, dvs. den 12 december 2008.

Med hänsyn till att det genom EG-förordningen och de föreslagna kompletterande bestämmelserna införs ett helt nytt förfarande finns det inte något behov av övergångsbestämmelser.

Regeringens bedömning: EG-förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande och de föreslagna författningsbestämmelserna kommer att medföra endast marginellt ökade kostnader för staten. Dessa kostnader bedöms rymmas inom befintliga anslagsramar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En remissinstans har synpunkter på bedömningen i promemorian. *Föreningen Sveriges kronofogdar* anser att förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande tillsammans med andra närbesläktade instrument som innebär tillskapande av nya exekutionstitlar kommer att leda till ökade kostnader dels för informationsinsatser gentemot personal och allmänhet, dels för nödvändiga tillskott av personal. *Kronofogdemyndigheten* upplyser om att utvecklingskostnaderna för de nödvändiga tekniska lösningarna för elektronisk kommunikation uppskattas till 4–6 miljoner kr. Myndigheten har i budgetunderlaget för 2009-2011 begärt ett engångsbelopp på 5 mkr i tilläggsbudget för 2008 för detta ändamål.

Skälen för regeringens bedömning: Vid ikraftträdandet av förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande blir det möjligt att ansöka om europeiskt betalningsföreläggande hos Kronofogdemyndigheten. Det kan förutsättas att den nya möjligheten främst kommer att utnyttjas av personer och företag hemmavarande i andra medlemsstater. Dessa kan dock enligt nuvarande ordning ansöka om betalningsföreläggande enligt lagen om betalningsföreläggande. Vid EG-förordningens ikraftträdande blir det också möjligt att i Sverige ansöka om verkställighet av europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart. Motsvarande avgöranden kan redan verkställas i Sverige med stöd av Bryssel I-förordningen eller förordningen om den europeiska exekutionstiteln. Mot denna bakgrund anser regeringen att den nu aktuella EG-förordningens ikraftträdande inte bör påverka Kronofogdemyndighetens arbetsbörda i någon större omfattning. Kostnadsökningarna bedöms därför rymmas inom befintliga anslagsramar.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om europeiskt betalningsföreläggande

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde.

Prop. 2007/08:158

En EG-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och har företräde framför nationell rätt. I denna lag införs vissa kompletterande bestämmelser.

Ansökan m.m.

2 § En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ska ges in till Kronofogdemyndigheten.

Paragrafen behandlar var en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska ges in. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

I paragrafen anges att en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ges in till Kronofogdemyndigheten. I vilket land inom EU ansökan ska göras fastställs i första hand i enlighet med Bryssel I-förordningen (artikel 6 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande). En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska ges in till Kronofogdemyndigheten även om den avser anspråk som enligt nationella behörighetsregler ska prövas i särskild ordning (t.ex. Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd). Anvisningar om vad en ansökan ska innehålla finns i artikel 7 i förordningen.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om elektroniska dokument.

I paragrafen behandlas möjligheten att ge in ansökningar och bestridanden i form av elektroniska dokument. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

I *första stycket* bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

I *andra stycket* definieras begreppet elektroniskt dokument. Definitionen omfattar olika tekniska lösningar som uppfyller kraven på god säkerhet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om elektroniska dokument. *Lagrådet* uppfattar att verkställighetsföreskrifterna endast kommer avse det tekniska förfarandet för verifiering. De tänkta verkställighetsföreskrifterna kommer dock sannolikt ha ett vidare innehåll än detta och regeringen anser därför att det inte finns skäl att ändra ordalydelsen i enlighet med Lagrådets förslag. I fråga om undertecknande av ansökningar och bestridanden finns särskilda bestämmelser i förordningen (artiklarna 7.6 och 16.5). Kronofogdemyndigheten ska kontrollera att ansökningar och bestridanden som getts in på elektronisk väg undertecknats på ett giltigt sätt.

4 § En ansökan eller ett bestridande som ges in i form av ett elektroniskt dokument ska lämnas till ett mottagningsställe för elektroniska dokument som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En sådan handling ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till mottagningsstället.

I paragrafen behandlas hur en ansökan eller ett bestridande i form av ett elektroniskt dokument ska ges in. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

En ansökan eller ett bestridande som lämnas in i form av ett elektroniskt dokument ska lämnas till ett särskilt mottagningsställe som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En handling av det angivna slaget ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till det anvisade mottagningsstället. Avsändaren står risken för att överföringen till den server som har anvisats som mottagningsställe inte fungerar. Frågan om när en handling i form av ett elektroniskt dokument ska anses utgöra en allmän handling prövas enligt tryckfrihetsförordningen.

5 § Den som ansöker om europeiskt betalningsföreläggande ska betala en ansökningsavgift. Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Ansökningsavgiften ska betalas i förskott.

Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift, ska ansökan avvisas.

I paragrafen behandlas frågor om ansökningsavgift i mål om europeiskt betalningsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

I *första stycket* anges att ansökningsavgift ska tas ut i mål om europeiskt betalningsföreläggande. Vidare bemyndigas regeringen att meddela föreskrifter om avgiftens storlek. Avsikten är att avgiftens storlek ska framgå av förordningen (1992:1094) om avgifter vid Kronofogdemyndigheten.

I *andra stycket* föreskrivs att ansökningsavgiften ska betalas i förskott.

I *tredje stycket* föreskrivs att ansökan ska avvisas om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift.

6 § Om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsätta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt.

Paragrafen behandlar den situationen att Kronofogdemyndigheten inte har lyckats delge svaranden det europeiska betalningsföreläggandet. Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

I paragrafen föreskrivs att Kronofogdemyndigheten, om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska pröva om delgivningsförsöken ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsätta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt. Avvisning bör endast ske om upprepade delgivningsförsök har misslyckats. Kronofogdemyndigheten bör i vart fall ha gjort något försök att delge svaranden genom stäm-

ningsman eller annan vars intyg enligt 24 § första stycket delgivningslagen (1970:428) utgör fullt bevis om delgivning.

Om en sökande, som medgetts att själv ombesörja delgivningen, misslyckas att delge svaranden, kvarstår Kronofogdemyndighetens skyldighet att ombesörja delgivningen (2 § andra stycket delgivningslagen).

7 § Om sökanden återkallar sin ansökan, ska målet avskrivas.

I paragrafen behandlas återkallelse av en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande.

Vid återkallelse av en ansökan ska målet avskrivas. Detta gäller oavsett när återkallelse sker.

Partiellt betalningsföreläggande

8 § Om ett europeiskt betalningsföreläggande har utfärdats för endast en del av den fordran som har angetts i ansökan, ska den återstående delen av ansökan avskrivas.

I paragrafen behandlas s.k. partiellt betalningsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Ett s.k. partiellt betalningsföreläggande innebär att sökanden godtar beslutsmyndighetens förslag om ett betalningsföreläggande för endast en del av den fordran som har angetts i ansökan. Av paragrafen framgår att den återstående delen av ansökan ska avskrivas efter att ett partiellt betalningsföreläggande har utfärdats.

Sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet

9 § Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3.

Paragrafen behandlar sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

I *första stycket* införs en uttömmande uppräknning av vilka kostnader sökanden kan få ersättning för i mål om europeiskt betalningsföreläggande. Ersättning till sökanden får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för delgivning, för översättning av handlingar, för sökandens eget arbete med anledning av målet och för arvode till ombud eller biträde. Om sökanden i ansökan yrkar ersättning för kostnader utöver vad som följer av den införda begränsningsregeln, ska Kronofogdemyndigheten genom ett föreläggande föreslå att ansökan ändras (artikel 10.1 i förordningen). Om sökanden godtar föreläggandet ska Kronofogdemyndigheten utfärda ett partiellt betalningsföreläggande för det justerade

beloppet och avskrivna den återstående delen av ansökan (jfr 8 § denna lag). Om sökanden inte godtar Kronofogdemyndighetens förslag till ändring eller inte översänder sitt svar inom angiven tidsfrist, ska ansökan avvisas i sin helhet (artikel 10.3 i förordningen).

I *andra stycket* upplyses om att regeringen meddelar verkställighetsföreskrifter om kostnadsersättning för eget arbete och arvode till ombud eller biträde.

Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet

10 § Om förfarandet ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Om en domstol eller en annan myndighet finner att det inte framgår av handlingarna att den är behörig att handlägga målet, ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig.

Ett beslut om överlämnande enligt *andra stycket* får inte överklagas.

Paragrafen behandlar överlämnande av ett mål till domstol eller annan myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

Av *första stycket* framgår att Kronofogdemyndigheten, om ett europeiskt betalningsföreläggande bestrids i rätt tid och sökanden inte uttryckligen begär att förfarandet ska avbrytas, ska överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet. I de allra flesta fall blir det aktuellt att överlämna målet till tingsrätten i den ort där svaranden har sitt hemvist. I undantagsfall kan de nationella behörighetsreglerna anvisa att annan domstol än tingsrätt eller annan myndighet än domstol är behörig att handlägga målet (t.ex. Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd).

I *andra stycket* regleras den situationen att en domstol eller en annan myndighet som mottagit ett mål anser att det inte framgår av handlingarna att den är behörig att handlägga målet. Det kan t.ex. saknas uppgifter om sådana omständigheter som gör domstolen eller myndigheten behörig enligt någon forumregel. Ett annat fall är att domstolen eller myndigheten enligt någon tvingande forumregel är obehörig att handlägga målet. I dessa situationer ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig. Den domstol eller myndighet till vilken överlämnande sker får i sin tur göra motsvarande bedömning av sin behörighet.

I *tredje stycket* föreskrivs att ett beslut om överlämnande enligt *andra stycket* inte får överklagas.

11 § I mål som har överlämnats till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska i domstol anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Paragrafen innehåller bestämmelser som reglerar den mottagande domstolens eller myndighetens handläggning efter att ett mål om europeiskt

betalningsföreläggande överlämnats dit. Övervägandena finns i avsnitt 5.7. Prop. 2007/08:158

I *första stycket* föreskrivs att i mål som överlämnats till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska enligt *andra stycket* i domstol anses som stämningsansökan. Vidare ska stämning i målet anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Paragrafen behandlar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

Av paragrafen framgår att Kronofogdemyndighetens beslut i mål om europeiskt betalningsföreläggande inte får överklagas. De beslut som omfattas av bestämmelsen är avvisning enligt 5 och 6 §§, avskrivning enligt 7 och 8 §§ samt överlämnande enligt 10 § första stycket.

Förnyad prövning

13 § En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras skriftligen.

Ansökan ska ges in till hovrätten, om målet enligt 10 § skulle ha överlämnats till tingsrätt. Om målet skulle ha överlämnats till annan domstol eller myndighet, ska ansökan ges in till Svea hovrätt.

Beviljas ansökan, ska rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid rättens handläggning gäller i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. 5 §, 6 § första och andra styckena och 8 § rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Paragrafen behandlar förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

I *första stycket* föreskrivs att en ansökan om förnyad prövning ska göras skriftligen.

I *andra stycket* anges vilka instanser som ska pröva ansökningar om förnyad prövning. Ansökningar rörande mål som enligt 10 § skulle ha överlämnats till en tingsrätt ska ges in till hovrätten. Med hovrätten avses den hovrätt till vilken tingsrättens dom eller beslut får överklagas. Om målet enligt 10 § skulle ha överlämnats till annan domstol än tingsrätt eller annan myndighet än domstol, t.ex. Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, ska ansökan om förnyad prövning ges in till Svea hovrätt.

I *tredje stycket* föreskrivs att rätten, när en ansökan om förnyad prövning beviljas, samtidigt ska besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Det gäller även om den grund som motiverat den förnyade prövningen inte kan läkas vid Kronofogdemyndigheten. I ett sådant fall ankommer det på Kronofogdemyndigheten, om den gör samma bedömning, att avvisa ansökan. Vid rättens handläggning gäller i

övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. 5 §, 6 § första och andra styckena och 8 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Dessa bestämmelser behandlar bl.a. ansökans innehåll och kommunikationsskyldigheten. Ett yrkande om att vidare åtgärder för verkställighet av det europeiska betalningsföreläggandet inte ska äga rum får framställas vid verkställighetsförfarandet (artikel 23 i förordningen). Vid förfarandet för förnyad prövning får rätten således inte besluta om inhibition (jfr 58 kap. 6 § tredje stycket rättegångsbalken).

Verkställighet

14 § Vid verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Paragrafen behandlar verkställighet i Sverige av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat. Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

I paragrafen föreskrivs att verkställighet ska ske enligt utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft, vilket bl.a. innebär att ansökan om verkställighet ska göras hos Kronofogdemyndigheten. Utsökningsbalkens bestämmelser ska inte tillämpas om något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordningen. Artikel 22 innehåller bestämmelser om hinder mot verkställighet och artikel 23 innehåller bestämmelser om vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet.

Beträffande verkställighet i Sverige av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten hänvisas till 3 kap. 1 och 12 a §§ utsökningsbalken.

Övriga bestämmelser

15 § Om något annat inte följer av förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och särskilda bestämmelser inte heller har meddelats i denna lag, gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om utsökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9 och 20 §§ utsökningsbalken.

I paragrafen anges vilka bestämmelser i utsökningsbalken som gäller för förfarandet för europeiskt betalningsföreläggande. Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

De angivna bestämmelserna gäller i tillämpliga delar om något annat inte följer av förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande och särskilda bestämmelser inte heller har meddelats i denna lag. De bestämmelser i utsökningsbalken som räknas upp innehåller regler om vem som handlägger målen (1 kap. 3 §), om jäv mot förrättningsman (1 kap. 4–5 §§), om part och ombud (2 kap. 6 §), om inkommande handlingar (2 kap. 7 §), om översättning (2 kap. 8 §), om laga förfall (2 kap. 9 §) och om rättelse av skrivfel och liknande i beslut (2 kap. 20 §).

Paragrafen innehåller ingen hänvisning till rättegångsbalkens tvistemålsregler. Det kan ändå finnas visst utrymme att vid behov söka ledning i principerna för rättegångsbalkens regler, t.ex. i fråga om rättegångshinder på grund av att de yrkanden och omständigheter som finns angivna i ansökan redan är rättskraftigt avgjorda.

8.2 Förslaget till lag om ändring i utsökningsbalken

3 kap.

1 §

Verkställighet får under de förutsättningar som anges i detta kapitel äga rum på grund av följande exekutionstitlar:

1. domstols dom, utslag eller beslut,
2. förlikning som är stadfäst av domstol,
3. godkänt strafföreläggande, godkänt föreläggande av ordningsbot eller godkänt avgiftsföreläggande,
4. skiljedom,
5. förbindelse angående underhållsbidrag,
6. förvaltningsmyndighets beslut som enligt särskild föreskrift får verkställas,
7. handling som enligt särskild föreskrift får läggas till grund för verkställighet, och

8. *Kronofogdemyndighetens* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av *Kronofogdemyndigheten*.

Det som i balken sägs om dom gäller, om inte annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut, Kronofogdemyndighetens utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.

Paragrafen innehåller en uttömmande uppräkningslista av vilka avgöranden som får verkställas, s.k. exekutionstitlar. Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

I paragrafens *första stycke* införs europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten som en ny exekutionstitel. Beträffande europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat hänvisas till 14 § lagen om europeiskt betalningsföreläggande.

I *andra stycket* införs ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten bland de utslag och beslut som i utsökningsbalken ska likställas med domar.

12 a §

Europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten får verkställas utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Paragrafen är ny och behandlar de närmare villkoren för verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten. Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

I paragrafen föreskrivs att verkställighet får ske utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande. Beträffande verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat hänvisas till 14 § lagen om europeiskt betalningsföreläggande.

8.3 Förslaget till lag om ändring i delgivningslagen (1970:428)

3 b §

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning *eller ett mål om europeiskt betalningsföreläggande* efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *Kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

En tilltalad i ett brottmål vid tingsrätt får delges stämningsansökan och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning om han eller hon i samband med föreläggande av ordningsbot, eller utredning av ett brott som enligt 48 kap. 13 § rättegångsbalken får beivras genom sådant föreläggande, har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i brottmålet.

Paragrafen behandlar de undantagssituationer i vilka förenklad delgivning får användas i målet trots att upplysning om förenklad delgivning inte delgetts i samma instans. Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

I *första stycket* görs den ändringen att förenklad delgivning även får användas gentemot svaranden i tingsrätt, Arbetsdomstolen och Statens va-nämnd efter att Kronofogdemyndigheten överlämnat ett mål om europeiskt betalningsföreläggande dit. Det krav som uppställs är att svaranden under handläggningen hos Kronofogdemyndigheten ska ha delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

Andra stycket är oförändrat.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

1 kap.

1 §

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, *europeiskt betalningsföreläggande*, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

Paragrafen behandlar lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

I *första stycket* utvidgas lagens tillämpningsområde till att avse även Kronofogdemyndighetens verksamhet med europeiskt betalningsföreläggande.

Andra stycket är oförändrat.

2 kap.

7 §

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande* ska det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

I paragrafen behandlas området för betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen. Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

I paragrafen görs en ändring som utvidgar området för betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen till att avse även Kronofogdemyndighetens verksamhet med europeiskt betalningsföreläggande.

8 §

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande, handräckning *eller europeiskt betalningsföreläggande*,

2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning *samt verkställighetsförklaring i mål om europeiskt betalningsföreläggande*, och

3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

I paragrafen behandlas de primära ändamålen med betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen. Övervägandena finns i avsnitt 5.10.

I paragrafen görs ändringar som utvidgar ändamålen för databasen med Kronofogdemyndighetens verksamhet för dels handläggning av mål om europeiskt betalningsföreläggande, dels tillhandahållande av verkställighetsförklaring i mål om europeiskt betalningsföreläggande.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr
1896/2006 om införande av ett europeiskt
betalningsföreläggande

ur Europeiska Unionens officiella tidning (EUT) 30.12.2006, L 399, s. 1

**Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 1896/2006
av den 12 december 2006
om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 251 i fördraget²,
och
av följande skäl:

(1) Gemenskapen har satt upp som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. För att gradvis upprätta ett sådant område är gemenskapens uppgift bland annat att vidta de åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.

(2) Enligt artikel 65 c i fördraget skall dessa åtgärder omfatta undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

(3) Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 uppmanades rådet och kommissionen att utarbeta ny lagstiftning i frågor som bidrar till att underlätta det rättsliga samarbetet och till att

¹ EUT C 221, 8.9.2005, s. 77.

² Europaparlamentets yttrande av den 13 december 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 juni 2006 (ännu ej offentliggjord i EUT) samt Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 oktober 2006. Rådets beslut av den 11 december 2006.

särka rätten att få sin sak prövad i domstol, och det hänvisades därvid särskilt till beslut om penningutbetalningar.

Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

(4) Den 30 november 2000 antog rådet ett för kommissionen och rådet gemensamt åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område³. I åtgärdsprogrammet ges möjlighet att införa ett särskilt, enhetligt eller harmoniserat förfarande i gemenskapen för att erhålla ett rättsligt avgörande på vissa områden, bland annat i fråga om obestridda fordringar. Denna fråga betonades ytterligare i Haagprogrammet, antaget av Europeiska rådet den 5 november 2004, som innehåller en uppmaning till att aktivt fortsätta arbetet med ett europeiskt betalningsföreläggande.

(5) Kommissionen antog den 20 december 2002 en grönbok om ett europeiskt betalningsföreläggande och om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden. Med grönboken inleddes ett samråd om möjliga mål med och inslag i ett enhetligt eller harmoniserat europeiskt förfarande för indrivning av obestridda fordringar.

(6) Att snabbt och effektivt indriva utestående fordringar som inte är föremål för tvist är av största betydelse för de ekonomiska aktörerna i Europeiska unionen, eftersom försenade betalningar är en viktig orsak till insolvens som hotar företags överlevnad, särskilt för små och medelstora företag, och leder till att många arbetstillfällen försvinner.

(7) Alla medlemsstater försöker lösa problemet med massindrivning av obestridda fordringar, i de flesta av staterna genom ett förenklat förfarande för betalningsföreläggande, men både innehållet i den nationella lagstiftningen och de inhemska förfarandenas effektivitet varierar avsevärt. Dessutom är de befintliga förfarandena ofta inte tillämpliga eller kan i praktiken inte användas i gränsöverskridande fall.

(8) De hinder för tillgången till en effektiv rättslig prövning i gränsöverskridande fall som detta ger upphov till, och den konkurrenssnedvridning på den inre marknaden som uppstår på grund av att de förfaranden som står till buds för borgenärer i skilda medlemsstater fungerar på olika sätt, innebär att det krävs gemenskapslagstiftning som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela Europeiska unionen.

(9) Syftet med denna förordning är att förenkla, påskynda och sänka kostnaderna i samband med tvister i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande, samt att möjliggöra fri rörlighet för europeiska betalningsförelägganden i alla medlemsstater genom att fastställa miniminormer som, om de uppfylls, onödiggör alla

³ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

(10) Det förfarande som införs genom denna förordning bör utgöra ett kompletterande och valfritt medel för sökanden, som behåller rätten att använda sig av förfaranden enligt nationell lagstiftning. Förordningen varken ersätter eller harmoniserar därför de befintliga mekanismerna enligt nationell lagstiftning för indrivning av obestridda fordringar.

(11) Förfarandet bör i största möjliga utsträckning bygga på att standardformulär används i all kommunikation mellan domstolen och parterna, för att underlätta handläggningen och möjliggöra användning av automatisk databehandling.

(12) Medlemsstaterna bör ta vederbörlig hänsyn till behovet av att garantera möjligheten till rättslig prövning när de beslutar vilka domstolar som är behöriga att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande.

(13) I ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande är sökanden skyldig att lämna upplysningar som är tillräckliga för att fordran och grunden för denna klart ska kunna identifieras, så att svaranden kan göra ett välgrundat val att antingen bestrida fordran eller att lämna den obestridd.

(14) Det bör i detta sammanhang vara obligatoriskt för sökanden att ge en beskrivning av den bevisning som stödjer fordran. För detta ändamål bör ansökningsformuläret innehålla en så uttömmande förteckning som möjligt över de typer av bevisning som vanligtvis åberopas i mål om penningfordringar.

(15) Att lämna in en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande bör medföra betalning av eventuella tillämpliga domstolsavgifter.

(16) Domstolen bör pröva ansökan, bland annat frågan om behörighet och beskrivningen av bevisningen, på grundval av de uppgifter som lämnats i ansökningsformuläret. Därmed kan domstolen göra en preliminär materiell prövning av yrkandet och bland annat avvisa en uppenbart ogrundad fordran eller en obefogad ansökan. Det bör inte vara nödvändigt att denna prövning utförs av en domare.

(17) Beslut om att avvisa ansökan bör inte kunna överklagas. Detta utesluter dock inte en eventuell ny prövning av beslutet att avvisa ansökan i samma instans i enlighet med nationell lagstiftning.

(18) I det europeiska betalningsföreläggandet bör svaranden upplysas om att han kan välja mellan att betala det belopp som beviljats sökanden eller, om han vill bestrida fordran, sända ett bestridande inom en tidsfrist på 30 dagar. Utöver att få de fullständiga upplysningar om fordran som sökanden lämnat, bör svaranden underrättas om den rättsliga betydelsen

av det europeiska betalningsföreläggandet och särskilt om följderna av att inte bestrida fordran.

Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

(19) Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaternas civilprocessrättsliga regler, särskilt reglerna om delgivning av handlingar, är det nödvändigt att på ett specifikt och detaljerat sätt definiera de miniminormer som bör tillämpas i samband med det europeiska betalningsföreläggandet. När det gäller uppfyllandet av dessa miniminormer bör i synnerhet inte delgivningssätt som bygger på en juridisk fiktion betraktas som tillräckliga för delgivning av ett europeiskt betalningsföreläggande.

(20) Alla de delgivningssätt som förtecknas i artiklarna 13 och 14 kännetecknas av antingen fullständig säkerhet (artikel 13) eller en mycket hög grad av sannolikhet (artikel 14) att den handling som delges har nått sin adressat.

(21) Personlig delgivning till vissa andra personer än den svarande själv enligt artikel 14.1 a och b bör anses uppfylla kraven i dessa bestämmelser endast om dessa personer faktiskt har godtagit/mottagit det europeiska betalningsföreläggandet.

(22) Artikel 15 bör tillämpas på de situationer då den svarande inte kan företräda sig själv i domstolen, t.ex. när det gäller en juridisk person, och då den person som är behörig att företräda honom utses enligt lag, samt i situationer då den svarande har bemyndigat en annan person, främst ett juridiskt ombud, att företräda honom i det aktuella domstolsförfarandet.

(23) Svaranden får lämna in sitt bestridande genom att använda standardformulär som återges i denna förordning. Domstolarna bör emellertid beakta varje annan skriftlig form av bestridande om det är klart formulerat.

(24) Ett bestridande som har lämnats in inom tidsfristen bör leda till att det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande avslutas och att ärendet automatiskt övergår till ett ordinarie civilrättsligt förfarande, om inte sökanden uttryckligen har begärt att förfarandet i så fall ska avslutas. Med avseende på tillämpningen av denna förordning bör begreppet "ordinarie civilrättsligt förfarande" inte nödvändigtvis tolkas enligt nationell lagstiftning.

(25) När tidsfristen för att lämna in ett bestridande har löpt ut bör svaranden i vissa undantagsfall ha rätt att begära en förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet. En förnyad prövning i undantagsfall bör inte innebära att svaranden får en andra möjlighet att bestrida fordran. Under den förnyade prövningen bör sakförhållandena i målet inte bedömas utöver vad som följer av de exceptionella omständigheter som svaranden har åberopat. De andra exceptionella omständigheterna kan omfatta en situation då det europeiska betalningsföreläggandet grundades på att oriktiga uppgifter lämnats in i ansökningsformuläret.

(26) Domstolsavgifter enligt artikel 25 bör inte omfatta till exempel advokatarvoden eller kostnader för delgivning av handlingar genom annat organ än domstol.

(27) Ett europeiskt betalningsföreläggande som har utfärdats i en medlemsstat och som har blivit verkställbart bör när det gäller verkställighet behandlas som om det hade utfärdats i den medlemsstat där verkställighet söks. Det ömsesidiga förtroendet för rättskipningen i medlemsstaterna motiverar att en domstol i en medlemsstat bedömer huruvida alla villkor för utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande är uppfyllda, i syfte att göra det möjligt att verkställa föreläggandet i alla övriga medlemsstater utan att det i den medlemsstat där domen ska verkställas behöver prövas om de processuella miniminormerna har tillämpats korrekt. Utan att det påverkar bestämmelserna i den här förordningen, särskilt de miniminormer som fastställs i artikel 22.1, artikel 22.2 samt artikel 23, bör bestämmelserna för verkställighet av det europeiska betalningsföreläggandet även i fortsättningen regleras enligt nationell lagstiftning.

(28) För beräkning av tidsfristerna bör rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister vara tillämplig⁴. Svaranden bör underrättas om detta och informeras om att hänsyn kommer att tas till allmänna helgdagar i den medlemsstat där den domstol som utfärdar det europeiska betalningsföreläggandet är belägen.

(29) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att införa en enhetlig, snabb och effektiv mekanism för indrivning av obestridda penningfordringar i hela Europeiska unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av förordningens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(30) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁵.

(31) I enlighet med artikel 3 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

⁴ EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

⁵ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

(32) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.

Artikel 1

Syfte

1. Syftet med denna förordning är att

a) förenkla, påskynda och sänka kostnaderna för förfaranden i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande,

och

b) möjliggöra fri rörlighet för europeiska betalningsförelägganden i alla medlemsstater genom att det fastställs miniminormer som, om de uppfylls, onödiggör alla mellanliggande förfaranden i verkställighetsmedlemsstaten före erkännande och verkställighet.

2. Denna förordning skall inte hindra en sökande från att driva in en sådan fordran som avses i artikel 4 genom att använda något annat förfarande som finns tillgängligt enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller enligt gemenskapsrätten.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på privaträttens område i gränsöverskridande fall, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor eller statens ansvar för handlingar och underlåtenhet vid utövandet av statens myndighet ("acta iure imperii").

2. Denna förordning är inte tillämplig på

a) makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamenten,

b) konkurs, ackord och liknande förfaranden,

c) social trygghet,

d) utomobligatoriska fordringar, såvida de inte

i) har omfattats av ett avtal mellan parterna eller betalningsskyldighet har medgivits,

ii) avser fastställda skulder som uppstått på grund av gemensamt ägande av egendom.

3. I denna förordning avses med medlemsstat samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.

Artikel 3

Gränsöverskridande fall

1. I denna förordning avses med gränsöverskridande fall ett fall där åtminstone en av parterna har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan stat än den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen.

2. Hemvistet skall avgöras i enlighet med artiklarna 59 och 60 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁶.

3. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall skall vara när ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in i enlighet med denna förordning.

Artikel 4

Förfarande för europeiskt betalningsföreläggande

Förfarandet för det europeiska betalningsföreläggandet skall inrättas för att driva in penningfordringar som avser ett bestämt belopp och som har förfallit till betalning när ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning avses med

1. ”*ursprungsmedlemsstat*”: den medlemsstat där ett europeiskt betalningsföreläggande utfärdas,

2. ”*verkställighetsmedlemsstat*”: den medlemsstat där verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande begärs,

⁶ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 10).

3. ”domstol”: samtliga myndigheter i en medlemsstat som är behöriga när det gäller europeiska betalningsförelägganden eller andra frågor som hör dit, Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

4. ”ursprungsdomstol”: den domstol som utfärdar ett europeiskt betalningsföreläggande.

Artikel 6

Domstols behörighet

1. Vid tillämpningen av denna förordning skall domstols behörighet fastställas i enlighet med tillämpliga gemenskapsrättsliga bestämmelser på området, särskilt förordning (EG) nr 44/2001.

2. Om fordran rör ett avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför dennes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, och svaranden är konsumenten, skall emellertid endast domstolarna i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist i den mening som avses i artikel 59 i förordning (EG) nr 44/2001 vara behöriga.

Artikel 7

Ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande

1. En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras med hjälp av standardformulär A som återges i bilaga I.

2. I ansökan skall följande anges:

a) Namn på och adress till parterna och i förekommande fall deras ombud samt den domstol till vilken ansökan lämnas in.

b) Fordrans belopp, inbegripet huvudfordran samt i förekommande fall ränta, avtalsvite och kostnader.

c) Räntesats om ränta yrkas på fordran, och den tidsperiod för vilken ränta yrkas, om inte lagstadgad ränta automatiskt läggs till kapitalbeloppet enligt lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten.

d) Grunden för talan, inbegripet en redogörelse för de omständigheter som åberopas till grund för fordran och, i förekommande fall, för den ränta som yrkas.

e) En beskrivning av den bevisning som bestyrker fordran.

f) Grunden för domstolens behörighet.

3. I ansökan skall sökanden förklara att de lämnade uppgifterna så vitt han vet och tror är sanna och att han inser att varje avsiktligt felaktig uppgift kan leda till lämpliga påföljder enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

4. Sökanden får i ett tillägg till sin ansökan upplysa domstolen om att han motsätter sig övergång till ett ordinarie civilrättsligt förfarande i den mening som avses i artikel 17 om svaranden bestrider. Sökanden kan även göra detta senare förutsatt att det sker innan förelägandet utfärdas.

5. Ansökan skall lämnas in i pappersform eller med hjälp av annat kommunikationsmedel, inbegripet på elektronisk väg, som godtas av ursprungsmedlemsstaten och som finns tillgängligt vid ursprungsdomstolen.

6. Ansökan skall undertecknas av sökanden eller i förekommande fall av dennes ombud. När ansökan inlämnas på elektronisk väg enligt punkt 5 skall den undertecknas i enlighet med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer⁷. Signaturen skall erkännas i ursprungsmedlemsstaten utan att ytterligare villkor får föreskrivas.

En sådan elektronisk signatur får emellertid inte krävas om och i den utsträckning som det hos domstolarna i ursprungsmedlemsstaten finns ett alternativt elektroniskt kommunikationssystem som är tillgängligt för en viss grupp förhandsregistrerade autentiserade användare och som gör det möjligt att på ett säkert sätt identifiera dessa användare. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana kommunikationssystem.

Artikel 8

Prövning av ansökan

Den domstol till vilken ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnats in skall snarast möjligt och på grundval av uppgifterna i ansökningsformuläret pröva om de villkor som anges i artiklarna 2, 3, 4, 6 och 7 är uppfyllda och om fordran förefaller välgrundad. Denna prövning får ges formen av ett automatiskt förfarande.

⁷ EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

Komplettering och rättelse

1. Om villkoren i artikel 7 inte är uppfyllda och om fordran inte är uppenbart ogrundad eller ansökan är obefogad skall domstolen ge sökanden tillfälle att komplettera eller rätta ansökan. Domstolen skall använda sig av standardformulär B, som återges i bilaga II.

2. Om domstolen kräver att sökanden skall komplettera eller rätta sin ansökan, skall den ange en tidsfrist som den anser vara lämplig med hänsyn till omständigheterna. Det står domstolen fritt att förlänga tidsfristen.

Artikel 10

Ändring av ansökan

1. Om kraven i artikel 8 är uppfyllda endast för en del av fordran, skall domstolen informera sökanden om detta med användning av standardformulär C, som återges i bilaga III. Sökanden skall uppmanas att godta eller avvisa ett förslag om ett europeiskt betalningsföreläggande för det belopp som domstolen angivit och skall informeras om följderna av sitt beslut. Sökanden skall svara genom att återsända det standardformulär C som domstolen skickat, inom en tidsfrist som domstolen har angivit i enlighet med artikel 9.2.

2. Om sökanden godtar domstolens förslag, skall domstolen i enlighet med artikel 12 utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande för den del av fordran som godtagits av sökanden. Konsekvenserna med avseende på den återstående delen av den ursprungliga fordran skall regleras av nationell lagstiftning.

3. Om sökanden inte översänder sitt svar inom den tidsfrist som domstolen har angivit eller om sökanden avvisar domstolens förslag, skall domstolen avvisa ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande i dess helhet.

Artikel 11

Avvisning av ansökan

1. Domstolen skall avvisa ansökan om

a) villkoren i artiklarna 2, 3, 4, 6 och 7 inte är uppfyllda,

eller

b) fordran är uppenbart ogrundad,

eller

c) sökanden inte översänder sitt svar inom den tidsfrist som domstolen angivit enligt artikel 9.2,

eller

d) sökanden inte översänder sitt svar inom den tidsfrist som domstolen angivit eller avvisar domstolens förslag i enlighet med artikel 10.

Sökanden skall informeras om skälen för att avvisa ansökan med hjälp av standardformulär D, som återges i bilaga IV.

2. Beslut om att avvisa ansökan kan inte överklagas.

3. Beslut om att avvisa en ansökan skall inte hindra en sökande från att göra gällande fordran genom en ny ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande eller något annat förfarande som finns tillgängligt enligt lagstiftningen i en medlemsstat.

Artikel 12

Utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande

1. Om kraven i artikel 8 är uppfyllda skall domstolen snarast möjligt och normalt inom 30 dagar från inlämnandet av ansökan utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande med hjälp av standardformulär E, som återges i bilaga V.

Perioden på 30 dagar skall inte omfatta den tid som sökanden använt för att komplettera, rätta eller ändra sin ansökan.

2. Det europeiska betalningsföreläggandet skall utfärdas tillsammans med en kopia av ansökningsformuläret. Den information som sökanden lämnar i tillägg 1 och 2 till formulär A ska inte inkluderas.

3. I det europeiska betalningsföreläggandet skall svaranden upplysas om sina möjligheter

a) att till sökanden betala det belopp som anges i föreläggandet,

eller

b) att bestrida betalningsföreläggandet genom att till ursprungsdomstolen lämna in ett bestridande, som skall avsändas inom 30 dagar efter det att han delgivits föreläggandet.

4. I det europeiska betalningsföreläggandet skall svaranden upplysas om att

a) föreläggandet utfärdades uteslutande på grundval av de uppgifter som sökanden har lämnat och som domstolen inte verifierat,

b) föreläggandet blir verkställbart såvida inte ett bestridande lämnats in till domstolen i enlighet med artikel 16,

c) om ett bestridande lämnas in, skall förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, såvida sökanden inte uttryckligen har begärt att förfarandet i så fall skall avbrytas.

5. Domstolen skall se till att svaranden delges föreläggandet i överensstämmelse med nationell lagstiftning på ett sätt som uppfyller minimikraven i artiklarna 13, 14 och 15.

Artikel 13

Delgivning med bevis på att svaranden mottagit handlingen

Ett europeiskt betalningsföreläggande får delges svaranden, i enlighet med nationell lagstiftning i den stat där delgivning skall verkställas, på ett av följande sätt:

a) Personlig delgivning genom att svaranden undertecknar ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

b) Personlig delgivning genom att den behöriga person som delgivit handlingen undertecknar ett dokument där det anges att svaranden tagit emot den eller utan stöd i lagen vägrat att ta emot den, samt datum för detta.

c) Delgivning per post genom att svaranden undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

d) Delgivning på elektronisk väg, t.ex. fax eller e-post, där svaranden undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

Artikel 14

Delgivning utan bevis på att svaranden mottagit handlingen

1. Ett europeiskt betalningsföreläggande får även delges svaranden, i enlighet med nationell lagstiftning i den stat där delgivning skall verkställas, på ett av följande sätt:

a) Personlig delgivning på svarandens personliga adress till personer som bor i samma hushåll som svaranden eller är anställda där.

b) Personlig delgivning i svarandens företagslokaler till personer som är anställda av svaranden, i de fall där svaranden är egenföretagare och i de fall svaranden är en juridisk person.

c) Föreläggandet läggs i svarandens brevlåda.

d) Föreläggandet deponeras på ett postkontor eller hos behöriga myndigheter och en skriftlig underrättelse om att så har skett lämnas i svarandens brevlåda, om den skriftliga underrättelsen klart och tydligt anger att det rör sig om en domstolshandling eller att den har den rättsverkan att delgivning anses ha skett och att tidsfrister har börjat löpa.

e) Delgivning per post utan intyg enligt punkt 3, när svaranden har sin adress i ursprungsmedlemsstaten.

f) Delgivning på elektronisk väg med automatisk sändningsbekräftelse, under förutsättning att svaranden i förväg uttryckligen har godkänt detta delgivningssätt.

2. Vid tillämpning av denna förordning skall delgivning enligt punkt 1 inte vara tillåten om svarandens adress inte med säkerhet är känd.

3. Delgivning enligt punkt 1 a, b, c och d skall intygas genom

a) ett dokument, undertecknat av den behöriga person som delgivit handlingen, där det anges

i) vilket sätt som använts för delgivning,

ii) datum för delgivningen,

och

iii) när föreläggandet delgivits någon annan person än svaranden, namnet på denne och i vilket förhållande denne står till svaranden,

eller

b) ett mottagningsbevis från den delgivna personen i fall som avses i punkt 1 a och b.

Artikel 15

Delgivning med ett ombud

Delgivning i enlighet med artiklarna 13 eller 14 får också ske med svarandens ombud.

Bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet

1. Svaranden kan lämna in ett bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet vid ursprungsdomstolen genom att använda standardformulär F, som återges i bilaga VI och som denne skall erhålla samtidigt med det europeiska betalningsföreläggandet.

2. Bestridandet skall sändas inom 30 dagar från det att svaranden delgivits föreläggandet.

3. Svaranden skall i bestridandet ange att han bestrider den aktuella fordran utan att behöva ange skälen för detta.

4. Bestridandet skall lämnas in i pappersform eller med hjälp av annat kommunikationsmedel, inbegripet på elektronisk väg, som godtas av ursprungsmedlemsstaten och som finns tillgängligt vid ursprungsdomstolen.

5. Bestridandet skall undertecknas av svaranden eller i förekommande fall av dennes ombud. Om bestridandet lämnas in på elektronisk väg i enlighet med punkt 4 skall det undertecknas i enlighet med artikel 2.2 i direktiv 1999/93/EG. Signaturen skall erkännas i ursprungsmedlemsstaten utan att ytterligare villkor får föreskrivas.

En sådan elektronisk signatur får emellertid inte krävas om och i den utsträckning som det hos domstolarna i ursprungsmedlemsstaten finns ett alternativt elektroniskt kommunikationssystem som är tillgängligt för en viss grupp förhandsregistrerade autentiserade användare och som gör det möjligt att på ett säkert sätt identifiera dessa användare. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana kommunikationssystem.

Artikel 17

Verkan av inlämnande av bestridande

1. Om ett bestridande lämnas in inom den tidsfrist som anges i artikel 16.2 skall förfarandet gå vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, såvida inte sökanden uttryckligen begärt att förfarandet i så fall skall avbrytas.

Att sökanden gjort sin fordran gällande genom det europeiska betalningsföreläggandet får inte enligt nationell lagstiftning inverka menligt på hans ställning i ett senare ordinarie civilrättsligt förfarande.

2. Övergången till ett ordinarie civilrättsligt förfarande i den mening som avses i punkt 1 skall regleras av lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten.

3. Sökanden skall informeras om huruvida svaranden har lämnat in ett bestridande och om eventuell övergång till ett ordinarie civilrättsligt förfarande.

Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

Artikel 18

Verkställbarhet

1. Om inget bestridande har inkommit till ursprungsdomstolen inom den tidsgräns som fastställs i artikel 16.2, och med beaktande av skälig tid för bestridandet att komma fram, skall ursprungsdomstolen med användning av standardformulär G, som återges i bilaga VII, utan dröjsmål förklara det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart. Domstolen skall kontrollera delgivningsdatumet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall de formella förutsättningarna för verkställbarhet regleras av lagstiftningen i ursprungsmedlemsstaten.

3. Domstolen skall skicka det verkställbara europeiska betalningsföreläggandet till sökanden.

Artikel 19

Upphävande av exekvatur

Ett europeiskt betalningsföreläggande som blivit verkställbart i ursprungsmedlemsstaten skall erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig dess erkännande.

Artikel 20

Förnyad prövning i undantagsfall

1. Svaranden skall efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 ha rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet hos den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, när

a) i) betalningsföreläggandet har delgivits svaranden på något av de sätt som föreskrivs i artikel 14,

och

ii) delgivning utan svarandens förskyllan inte har skett i så god tid att denne haft möjlighet att förbereda sitt svaromål,

b) svaranden utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter,

förutsatt att svaranden i vilketedera fallet vidtar åtgärder utan dröjsmål.

2. Svaranden skall efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 också ha rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet vid den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i denna förordning, eller på grund av andra exceptionella omständigheter.

3. Om domstolen avslår svarandens ansökan på grund av att inget av de skäl för förnyad prövning som anges i punkterna 1 och 2 är tillämpligt, skall det europeiska betalningsföreläggandet ha fortsatt rättsverkan.

Om domstolen beslutar att en förnyad prövning är motiverad på grund av ett av de skäl som anges i punkterna 1 och 2 skall det europeiska betalningsföreläggandet förlora sin giltighet.

Artikel 21

Verkställighet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning skall verkställighetsförfarandet regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.

Ett europeiskt betalningsföreläggande som blivit verkställbart skall verkställas enligt samma villkor som ett verkställbart beslut som utfärdats i verkställighetsmedlemsstaten.

2. För verkställighet i en annan medlemsstat skall sökanden till den medlemsstatens behöriga verkställighetsmyndigheter lämna följande:

a) En kopia av det europeiska betalningsföreläggandet, i den lydelse som förklarats verkställbar av ursprungsdomstolen, vilken skall uppfylla de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet,

och

b) vid behov en översättning av det europeiska betalningsföreläggandet till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken för domstolsförfaranden på den ort där verkställigheten begärs, i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning, eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten har uppgett att den godkänner. Varje medlemsstat får ange vilket eller vilka av de

officiella språken för Europeiska unionens institutioner förutom dess eget som de kan godkänna för det europeiska betalningsföreläggandet. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

3. Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av en sökande som i en medlemsstat begär verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande utfärdat i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller att han inte har hemvist eller vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 22

Hinder mot verkställighet

1. Verkställighet skall på svarandens ansökan vägras av den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten, om det europeiska betalningsföreläggandet är oförenligt med ett beslut eller föreläggande som tidigare meddelats i en medlemsstat eller i tredjeland, om

a) det tidigare beslutet eller föreläggandet avsåg samma sak och samma parter,

och

b) det tidigare beslutet eller föreläggandet uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten,

och

c) den omständighet som gör besluten oförenliga inte kunde ha åberopats som en invändning under domstolsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten.

2. Verkställighet skall på begäran vägras även om och i den omfattning som svaranden till sökanden erlagt det angivna beloppet i det europeiska betalningsföreläggandet.

3. Det europeiska betalningsföreläggandet får inte under några omständigheter omprövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 23

Vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Om svaranden har ansökt om förnyad prövning i enlighet med artikel 20 får den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten på ansökan av svaranden

a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder,

eller

b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen eller myndigheten bestämmer,

eller

c) när det föreligger exceptionella omständigheter, låta verkställighetsförfarandet vila.

Artikel 24

Juridisk företrädare

Det skall inte vara obligatoriskt att företrädas av en advokat eller annan jurist

a) för sökanden i samband med ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande,

b) för svaranden i samband med bestridandet av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Artikel 25

Domstolsavgifter

1. Domstolsavgifterna för ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande och det ordinarie civilrättsliga förfarande som följer på detta vid ett bestridande av ett europeiskt betalningsföreläggande i en medlemsstat får sammantaget inte överstiga domstolsavgifterna för ett ordinarie civilrättsligt förfarande som inte har föregåtts av ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande i den medlemsstaten.

2. Vid tillämpning av denna förordning skall domstolsavgifter omfatta avgifter som skall erläggas till domstolen och vars storlek fastställs i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 26

Förhållande till nationell processlagstiftning

Alla processrättsliga frågor som inte tas upp särskilt i denna förordning skall regleras enligt nationell lagstiftning.

Förhållande till förordning (EG) nr 1348/2000

Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁸.

Artikel 28

Information om delgivningskostnader och verkställighet

Medlemsstaterna skall samarbeta för att informera allmänhet och jurister om

a) kostnader för delgivning av dokument,

och

b) vilka myndigheter som har behörighet i fråga om verkställighet med avseende på tillämpningen av artiklarna 21–23,

särskilt genom det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område vilket inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG⁹.

Artikel 29

Information om domstols behörighet, förfaranden för förnyad prövning, kommunikationsmedel och språk

1. Senast den 12 juni 2008 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om

a) vilka domstolar som är behöriga att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande,

b) förfarande för förnyad prövning och behöriga domstolar för tillämpningen av artikel 20,

c) vilka kommunikationsmedel som godtas vid ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande och som domstolarna har tillgång till,

d) språk som godtas i enlighet med artikel 21.2 b.

⁸ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁹ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om senare ändringar av denna information.

Prop. 2007/08:158
Bilaga 1

2. Kommissionen skall ställa den information som meddelats i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande genom offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning och på andra lämpliga sätt.

Artikel 30

Ändring av bilagorna

Standardformulären i bilagorna skall uppdateras eller anpassas i tekniskt avseende för att säkerställa full överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning enligt förfarandet i artikel 31.2.

Artikel 31

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 75 i förordning (EG) nr 44/2001.

2. När det hänvisas till denna punkt, skall artikel 5a.1 – 5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 32

Översyn

Senast den 12 december 2013 skall kommissionen överlämna en detaljerad rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om hur förfarandet med det europeiska betalningsföreläggandet fungerar. Rapporten skall innehålla en utvärdering av förfarandet som det har fungerat och en utvidgad konsekvensanalys för varje medlemsstat.

För detta ändamål, och för att garantera att bästa praxis i Europeiska unionen vederbörligen beaktas och återspeglar principerna för bättre lagstiftning, skall medlemsstaterna förse kommissionen med information om hur det europeiska betalningsföreläggandet fungerar över gränserna. Denna information skall omfatta domstolsavgifter, handläggningstider, effektivitet, lätthet att använda samt medlemsstaternas interna förfaranden för betalningsförelägganden.

Kommissionens rapport skall vid behov åtföljas av förslag till ändringar.

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 12 december 2008 med undantag för artiklarna 28, 29, 30 och 31 som skall tillämpas från och med den 12 juni 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2006.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

M. PEKKARINEN

Ordförande

BLAGA 1

Ansökan om europeiskt betalningsföreläggande Formulär A		
Artikel 7 i 1 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1806/2006 om tillämnande av ett europeiskt betalningsföreläggande		

Se anvisningarna på sista sidan – de kan vara till hjälp vid ifyllandet av detta formulär

Observera särskilt att detta formulär skall fyllas i på ett språk som godtas av den domstol där talan väcks. Formuläret finns på Europeiska unionens alla officiella språk vilket kan vara till hjälp för att fylla i formuläret på det begärda språket.

1. Domstol Domstol Utseendepadress			Mättnummer (fylls i av domstolen) Inkom till domstolen den		
Postnr	Ort	Land			

2. Parter och deras ombud						
Kolonn	01 Sökanden	02 Svaranden	03 Sökandens ombud*	04 Svarandens ombud*	05 Sökandens tillägga försökare**	06 Svarandens tillägga försökare**
Kolonn	Efternamn, förnamn/företags- eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)			
	Utseendepadress		Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***		Fax ***		E-post ***	
	Titel ***		Övriga uppgifter ***			
Kolonn	Efternamn, förnamn/företags- eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)			
	Utseendepadress		Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***		Fax ***		E-post ***	
	Titel ***		Övriga uppgifter ***			
Kolonn	Efternamn, förnamn/företags- eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)			
	Utseendepadress		Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***		Fax ***		E-post ***	
	Titel ***		Övriga uppgifter ***			
Kolonn	Efternamn, förnamn/företags- eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)			
	Utseendepadress		Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***		Fax ***		E-post ***	
	Titel ***		Övriga uppgifter ***			

* Tax advokat ** Tax förklarar förordnades, verksamhets utövare *** Ej obligatorisk uppgift

3. Grund för domstolens behörighet

Rubrik:

01 Svarandens och medsvarendens hemvist	07 Hemsitt för försäkringstagare, försäkrade eller försäkrades i försäkringsärenden
02 Om där förfärdningen skall utföras	08 Konsumentens hemvist
03 Om där skadan inträffade	09 Om där den ersättnings arbete
04 Vid brott som uppkommit till följd av verksamhet vid en förel, agentur eller annat driftställe - den ort där förel, agenturen eller detta andra driftställe är belägen	10 Om där det företag som ersättnings arbetsgivaren är beläget
05 Trästandens hemvist	11 Fästighetsens belägenhet
06 Vid brott som uppkommit om betalning av bättring för bättring av skyddelst eller för förel - om där den domstol är belägen som har behörighet att besluta om säkerhetsåtgärder för saken eller förel	12 Var av domstol som parterna har enats om
	13 Den underhållsbekräftades hemvist
	14 Annan (var god specificera)

Rud / Specifikation - endast för kod 14

4. Ärendets gränsöverskridande karaktär

Rubrik:

01 Belgien	06 Spanien	11 Lettland	16 Nederländerna	21 Slovakien
02 Tjeckien	07 Frankrike	12 Liechten	17 Österrike	22 Finland
03 Tyskland	08 Irland	13 Luxemburg	18 Polen	23 Sverige
04 Estland	09 Italien	14 Ungern	19 Portugal	24 Förenade kungariket
05 Grekland	10 Cypern	15 Malta	20 Slovenien	25 Annat

Sökandens hemvist eller vanliga vistelseort	Svarandens hemvist eller vanliga vistelseort	Domstolens

5. Bankavgifter (ej obligatorisk uppgift)

5.1 För sökandens betalning av domstolsavgifter

Rubrik:

01 Senast bankgränsning	02 Med kreditkort	03 Domstolens överflyttning från sökandens bankkonto
04 Rättshjälp	05 Annat (var god specificera)	

För kod 02 eller 03, fyll i bankavgifter i bilaga 1

Rud / För kod 03, var god specificera

5.2 För svarandens betalning av beviljat belopp

Kontokategori	Bankens namn (BIC) eller annan tillämplig beteckning
Kontonummer	Internationellt bankkontonummer (IBAN)

EUR	Euro	CYP	Cypriskt pund	GBP	Fjeddsk krona	EEK	Estnisk krona	SEK	Svensk krona	DKK	Danska krona	PLN	Polsk zloty
MLT	Maltesisk lira	LTL	Litauisk litas	LVL	Lettisk lats	BTL	Baltisk lita	RON	Rumänsk leu	Annan valuta (ange internationell förkortning)			
EEK	Estnisk krona	SEK	Svensk krona	DKK	Danska krona	Huvudordrens sammanlagda värde, inklusive ränta och kostnader							

6. Huvudfordran

Fordran avser (kod 1)

01 Förelägsavtal	10 Tjänsteavtal – reparationer	19 Fordringar på grund av gemensamt ägande av egendom
02 Hyresavtal – till exempel	11 Tjänsteavtal – måltid	19 Skattestånd – avtal
03 Hyresavtal – fastighet	12 Tjänsteavtal – turist (var god specificera)	20 Penninglansavtal (lånningar, skattefria)
04 Hyresavtal – affärsavtal	13 Skogsavtal	21 Medlemsavgift
05 Tjänsteavtal – el, gas, vatten, telefon	14 Förelägsavtal	22 Andelslansavtal
06 Tjänsteavtal – sjukvård	15 Lån	23 Förföring
07 Tjänsteavtal – transport	16 Övrigt eller annat skattefritt	24 Avtal om understöd
08 Tjänsteavtal – rådgivning (juridisk, skattebörjning, teknisk)	17 Uppmätning/utvärdering av fastigheter, skattefria avtal om avtal mellan parterna eller medgivande av skuld (t.ex. skattestånd, skattning vinst)	25 Avtal (var god specificera)
09 Tjänsteavtal – hotell, restaurang		

Omsämlighetsformer som återges (kod 2)

30 Utsämlad betalning	33 Utsämlad betalning av varor eller tjänster	35 Varor eller tjänster som inte överensstämmer med beskrivningen
31 Ofruktbar betalning	34 Leverans av felaktiga varor eller felaktiga tjänster	36 Avtal (var god specificera)
32 Förenklad betalning		

Övriga uppgifter (kod 3)

40 Inbegripet	43 Leveransskadan	46 Syfte om det gäller lån konsumentlån
41 Leveransskada	44 Typ av varor eller tjänster som avses	47 Syfte om det gäller lån hypotekslån
42 Inbegripet	45 Fästighetens adress	48 Avtalstyp (var god specificera)

01	Kod 1	Kod 2	Kod 3	Medvetning	Datum (eller tillämpnings)	Bekräft
02	Kod 1	Kod 2	Kod 3	Medvetning	Datum (eller tillämpnings)	Bekräft
03	Kod 1	Kod 2	Kod 3	Medvetning	Datum (eller tillämpnings)	Bekräft
04	Kod 1	Kod 2	Kod 3	Medvetning	Datum (eller tillämpnings)	Bekräft

Fordran har kvitterats till skäranden av (om tillämpligt)

Efternamn, Förnamn/Företagets eller organisationens namn	Identifikationskod (om tillämpligt)		
Utdelningsadress	Postnr	Ort	Länd

Kompletterande uppgifter om fordringar som avser konsumentlån (om tillämpligt)

Avser fordran konsumentlån?	Är konsumenten svenskt?	Har konsumenten hemmet, enligt artikel 59 i förordning (EG) nr 863/2007, i den medlemsstat där lånet är utskott?
Ja Nej	Om svaret är ja	Om svaret är ja
	Ja Nej	Ja Nej

7. Räkna						
Rader (beställarens vilje och bokstav)						
1 Lagstadigt	2 Avstakt	3 Räkneuppläggning	4 Löneräkna **	5 Beträff beräkning av skattor	6 Annan ***	
A Per år	B Per kvartal	C Per kvartal	D Per månad	E Annat ***		
G1*	Kod	Ränteväxt (%)	% över basräntan (ECB)	på (beträff)	fån och med den	BT och med den
G1*	Kod	Ränteväxt (%)	% över basräntan (ECB)	på (beträff)	fån och med den	BT och med den
G1*	Kod	Ränteväxt (%)	% över basräntan (ECB)	på (beträff)	fån och med den	BT och med den
G1*	Kod	Ränteväxt (%)	% över basräntan (ECB)	på (beträff)	fån och med den	BT och med den
G1* För kod 6 och/eller 8, se god specifikation						

* Ange identifieringskod för relevant funktion
** se god specifikation

** Den skattor ligg BT med samma beträff som funktioner

8. Avtalavite (om tillämpligt)

Betrag	se god specifikation
--------	----------------------

9. Kostnader (om tillämpligt)

Koder		02 Övrigt (specifikation)	
Kod	Specifikation - ändrat för kod 02	valuta	Betrag
Kod	Specifikation - ändrat för kod 02	valuta	Betrag
Kod	Specifikation - ändrat för kod 02	valuta	Betrag
Kod	Specifikation - ändrat för kod 02	valuta	Betrag

10. Uppgifter till stöd för fordran

Koder		01 Senligt betrag	02 Muntlig viljorakt	03 Expertutlåtande	04 Inspektion av ett objekt eller en plats	05 Övrigt (specifikation)
G1*	Kod	Närmare uppgifter				Datum (dag, månad, år)
G1*	Kod	Närmare uppgifter				Datum (dag, månad, år)
G1*	Kod	Närmare uppgifter				Datum (dag, månad, år)
G1*	Kod	Närmare uppgifter				Datum (dag, månad, år)

* Ange identifieringskod för relevant funktion

11. Ytterligare intyganden och uppgifter (vid behov)

Jag begär härmed att domstolen skall åläggas svaranden(s) att till sökanden(s) betala beloppet enligt ovanstående huvudfordran, plus räntor, avtalsstraff och kostnader.

Jag förklarar att lämnade uppgifter såvitt jag vet och tror är riktiga.

Jag är medveten om att varje avsiktligt felaktig uppgift kan leda till löpande påföljder enligt utgångsmedlemsstatens lagstiftning.

Ort	Datum (dag, månad, år)	Underskrift och/eller stämpel

Bilagga 1 till ansökan om europeisk betalningsföreläggande		
Betalningsföreläggande som lämnas för skuldans betalning av direktbetalningsföreläggande		
Koder: 01 Med kreditkort 02 Överföring från skuldans bankkonto av direkt		
Kod	Kontonnehavare	Bankens namn (BIC) eller annan tillgänglig bankkod kreditinstitut
Kortnummer/kreditkortnummer		Internationellt bankkontonummer (IBAN)/kreditinstitets tillhörighet och CVV- eller CVC-nummer

Tillägg 2 till ansökan om europeiskt betainingsföreläggande		
Begär om att det nationella försvaret inte skall tillåtas		
Märksnittet (skall sparas om detta tillägg inte sänds till försvarsmaktens med anslutningsformuläret)		
Ort	Datum (dag, månad, år)	Underskrift och/eller stämpel

ANVISNINGAR FÖR ANSÖKNINGSFORMULÄRETS IFYLLANDE

Viktig information

Detta formulär skall fyllas i på ett språk som används av den domstat där betan väcks. Observera att formuläret går att fylla på Europeiska unionens alla officiella språk. Anvisningarna kan vara till hjälp när formuläret skall fyllas i på det begärda språket.

Om svaranden bedriver förban, förutlägger förbesvär vid de behöriga domstolarna i enlighet med reglerna för såd anmälda tvångsförbud förbesvär. Om Ni så önskar att förbesväret utföras, bör Ni också fylla i bilaga 1 till detta formulär. Denna bilaga skall vara domstaten tillhanda innan det europeiska betalningsföreläggandet utfärdas.

Om anmälan rör en förban på en konsument med anledning av ett konsumenttvist, skall den ges in till den behöriga domstolen i den medlemsstat där konsumenten har hemvist. I andra fall skall den ges in till behörig domstat enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. Uppgifter om behörighetsreglerna finns i den europeiska rättsliga klassen (http://europe.eu.int/innerjustice_home/en).

Kontrollera att formuläret har undersökts och säkerställs på alla sidor.

Anvisningar

I bilagan av varje anmälan finns särskilda koder som skall fyllas i (bilaglig ruta).

1. Domstat Vilket av domstat måste grunden för domstolens behörighet beaktas.

2. Parter och deras adress Detta fält skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera parterna och, i förekommande fall, deras ombud i enlighet med bestämmelserna i formuläret. Rutor (identifikations) bör i tillämpliga fall avse det särskilda nummer som avser ett eller flera medlemsstater har vid elektronisk kommunikation med domstolen (se artikel 7.8 andra stycket i förordning (EG) nr 1393/2006), ett företags eller en organisations registreringsnummer eller andra identifieringsnummer för fysiska personer. Rutor (Övriga uppgifter) kan innehålla annan information som gör det möjligt att identifiera personen (t.ex. födelseort eller adress, personens behörighet i fördraget eller organisationen). Använd fält (11) om det finns för än fyra parter avser ombud.

3. Grund för domstolens behörighet Se under "Viktig information" ovan.

4. Ärendets gränsvärande kriterier För att Ni skall kunna anmäla er av ett europeiskt betalningsföreläggande måste minst två av kriterierna i detta fält avse olika stater.

5. Bankuppgifter (ej obligatorisk uppgift) Ange i fält (5.1) hur Ni tänker betala anmälningsavgiften. Observera att den domstat där betan väcks kanske inte gillar alla de betalningsätt som anges i detta fält, så detta måste kontrolleras. Kontakta den berörda domstolen, eller det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område på deras webbplats (http://europe.eu.int/innerjustice_home/en). Vid kreditförbehållning eller domstolens överföring från sökandens bankkonto skall nödvändiga uppgifter om kreditförbehållningen (ännas i bilaga 1 till detta formulär i fält (5.2)) skall Ni ange hur Ni vill att svaranden betalar förban. Om Ni vill att det skall ske via banköverföring, ange nödvändiga bankuppgifter.

6. Huvudförban Detta fält skall innehålla en beskrivning av huvudförban och de omständigheter som ligger till grund för förban i enlighet med de koder som anges i formuläret. Ett identifikationsnummer (ID) måste anmälas för varje förban, och de skall nummerera från 1 till 4. Varje förban skall specificeras i det fält som följer på ID-numret, genom att tillämpliga koder 1, 2 och 3 fylls i. Om Ni behåller mer utrymme, använd fält (7) Rutor (Datum eller kvartal) avse till exempel datum för utfärdet eller utfärdet, eller fyrtipsperioden.

7. Rörta Om rörlig begärs, bör den specificeras för varje särskild förban i fält (8) med de koder som anges i formuläret. Koden måste innehålla både relevant nummer (första delen av koden) och bokstaver (andra delen av koden). Om förbesväret till exempel har utfärdats och avser 3, 3 i koden 02R. Om rörlig begärs för mån från till domstolens avgiftsdatum, bör den vara mån (3) och med) ännas som. Rutor (1) avser en lagstadgad räntesats, och rutor (2) av som avses mellan parterna. Om rutor (3) (räntekapitalisering) används bör angivet belopp ligga till grund för räntebärande av betalningsperioden. Räntekapitalisering avser en situation där uppgivna räntor läggs till på huvudförban och detta används vid beräkningen av ytterligare räntor. Observera att vid alla handelsrelationer enligt direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om betalnings av nya betalningar skall den lagstadgade räntan vara summan av den räntesats som Europeiska centralbanken har tillämpat vid sin senaste halvårsvisa referensräntebeskrivning som offentliggörs för den första halvårsberäkningen av den aktuella halvåret (referensräntan) plus ännas 7 procentenheter. För en medlemsstat som inte tillhör i tredje steget av Ekonomiska och monetära unionen är det även nämnda referensräntan motsvarande national (t.ex. av medlemsstatens centralbank) tillämpliga ränta. I dessa faller skall den referensränta som gäller den första halvårsberäkningen av den aktuella halvåret tillämpas under de följande sex månaderna (se artikel 1 i g i direktiv 2000/35/EG). "Bankränta (ECB)" avser den räntesats som Europeiska centralbanken har tillämpat vid sin senaste halvårsvisa referensräntebeskrivning.

8. Referens (om tillämpligt)

9. Kostnader (om tillämpligt) Om ersättning för kostnader begärs, måste de beskrivas med de koder som anges i formuläret. Rubrik (specifikation) för används endast för kod 02, dvs. när ersättning för andra kostnader än ämbetsavgiften begärs. Dessa andra kostnader kan t.ex. vara arvode till advokats yrkesut eller kostnader i samband med det administrativa förfarandet. Om Ni begär ersättning för ämbetsavgiften utan att vilja bli utvald till beaktande, måste Ni fylla i rubrik (kod) med (07), men Ni kan lämna rubrik (beskrivning) tom. Den rubrik kommer då att fyllas i av domstolen.

10. Uppgifter till stöd för fonden I detta till måls de uppgifter som finns till stöd för varje fonden anges med koderna i formuläret. Rubrik (Näkrens uppgifter) skall innehålla till exempel den berörda handlingens rubrik, namn och/eller referensnummer, del belegg som anges på den berörda handlingen och/eller vittnets eller expertens namn.

11. Vittnens utlägg och uppgifter (vid behov) Ni kan använda detta till om Ni berövar mer utrymme för något av svarandens till eller om Ni måste lämna kompletterande information till domstolen. Om det till exempel rör sig om flera svarande, som var för sig är ansvariga för en del av handlingen, bör Ni här ange vilket belegg som skall påföras var och en av svarandena.

Tillägg 1 Ange uppgifter om kreditkort eller bankkort om Ni vill betala ämbetsavgiften med kreditkort eller om Ni vill att domstolen gör en överföring från En bankkonto. Observera att den domstol där talet väcks kanske inte godtar alla betalningsvägar. Den information som lämnas i tillägg 1 kommer inte att lämnas ut till svaranden.

Tillägg 2 Här skall domstolen informeras om Ni vill att förfarandet avgöras från svaranden berörda fonden. Om denna information lämnas till domstolen efter det att ämbetsavgiftsformuläret har skickats in skall domstolens referensnummer anges. Den information som lämnas i tillägg 2 kommer inte att lämnas ut till svaranden.

Begäran till sökanden om komplettering och/eller rättelse av ansökan om europeiskt betalningsföreläggande Formulär B	Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om sökanden av ett europeiskt betalningsföreläggande	
---	---	---

1. Domstol		
Domstol		
Postadress		
Postnr	Ort	Land

Mät nr	
Ort	Datum (dag, månad, år)
Underskrift och/eller stämpel	

2. Parter och deras ombud					
Kod:	01 Sökanden	03 Sökandens ombud *	05 Sökandens rättliga företrädare **		
	02 Svaranden	04 Svarandens ombud *	06 Svarandens rättliga företrädare **		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Postadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***		e-post ***	
	Fika ***		Övrigt uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Postadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***		e-post ***	
	Fika ***		Övrigt uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Postadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***		e-post ***	
	Fika ***		Övrigt uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Postadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***		e-post ***	
	Fika ***		Övrigt uppgifter ***		
* Fax, e-post ** Fax, e-post, förmyndare, verkställande direktör *** Ej obligatorisk uppgift					

Efter prövning av Er ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande ombuds Ni att komplettera och/eller rätta bifogade ansökan enligt nedanstående anvisning så snart som möjligt, dock senast den __/__/__

Er ursprungliga ansökan bör kompletteras och/eller rättas på ett språk som används av den domstol där talen väckts. Domstolen kommer på de villkor som anges i denna förordning att avvisa ansökan om Ni inte kompletterar och/eller rättar den inom fastställd tid.

Ansökan har inte fyllts i på korrekt språk. Var god använd ett av följande språk:

01 Tjeckiska	05 Omsiska	09 Litauiska	13 Polska	17 Finska
02 Tyska	06 Franska	10 Ungerska	14 Portugisiska	18 Svenska
03 Estniska	07 Italienska	11 Maltesiska	15 Slovanska	19 Engelska
04 Spanska	08 Lettiska	12 Nederländska	16 Sloveniska	20 annat (ange vilket)

Språk kod Språk (använd för kod 20)

Följande punkter måste kompletteras och/eller rättas:

Koder:	04 Bankavgifter	07 Aktiebolag	10 Ytterligare inlägganden
01 Fakter och deras omfattning	05 Huvudintägen	08 Krediter	11 Sammanfattning eller namn
02 Betalningsgrund	06 Ränta	09 Löpavgift till stöd för Saxen	
03 Årshörens gränsöverstämmande karaktär			

Kod Var god specificera

Kod Var god specificera

Kod Var god specificera

Kod Var god specificera

Kod Var god specificera

Förslag till sökanden om ändring av en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande Formulär C	Artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1898/2006 om utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande	
---	--	---

1. Domstol		
Domstol		
Utdelningsadress		
Postnr	Ort	Land

Stäm nr	
Ort	Datum (dag, månad, år)
Underskrift och/eller stämpel	

2. Parter och deras ombud					
Kod:	01 Sökanden 02 Svaranden	03 Sökandens ombud* 04 Svarandens ombud*	05 Sökandens rättsliga företrädare** 06 Svarandens rättsliga företrädare**		
Kod:	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utdelningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Titel ***		Övriga uppgifter ***		
Kod:	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utdelningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Titel ***		Övriga uppgifter ***		
Kod:	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utdelningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Titel ***		Övriga uppgifter ***		
Kod:	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utdelningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Titel ***		Övriga uppgifter ***		
* Fax, skicka ** Fax, E-trädd, E-mått, telefoniska övertalning *** E-utgåva uppgift					

Efter att ha prövat Er ansökan om ett europeiskt betalningsföreliggande anser domstolen att de nödvändiga kraven endast är uppfyllda med avseende på en del av fordran. Domstolen föreslår därför följande ändring i ansökan:

Sänd in Ert svar till domstolen så snart som möjligt, dock senast den ____/____/____.

Om Ni inte sänder in Ert svar till domstolen inom fastställt tid, eller om Ni avvisar förslaget, kommer domstolen på de villkor som anges i denna förordning att avvisa Er ansökan om europeiskt betalningsföreliggande i dess helhet.

Om Ni godtar förslaget, kommer domstolen att utfärda ett europeiskt betalningsföreliggande för denna del av fordran. Huruvida Ni vid ett senare förfarande kan återfå den del av Er ursprungliga fordran som inte omfattades av det europeiska betalningsföreliggandet avgörs av lagstiftningen i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan har väckts är behörig.

Jag godtar domstolens ovanstående förslag		Jag avvisar domstolens ovanstående förslag
Okt	Datum (dag, månad, år)	Efternamn, Förnamn
		Underskrift utöver stämpel

BESLUT OM ATT AVVISA EN ANSÖKAN OM EUROPEISKT BETALNINGSFÖRELÄGGANDE Formulär D		
Artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2006 om tillhande av ett europeiskt betalningsföreläggande		

1. Domstol		
Domstol		
Läsningadress		
Postnr	Ort	Land

Må nr	
Ort	Datum (dag/månad/år)
Underskrift och/eller stämpel	

2. Parter och deras ombud						
Kod:	01 Sökanden 02 Svaranden	03 Sökandens ombud * 04 Svarandens ombud *	05 Sökandens östliga överklagare ** 06 Svarandens östliga överklagare **			
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Läsningadress			Postnr	Ort	Land
	Telefon ***		Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***			Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Läsningadress			Postnr	Ort	Land
	Telefon ***		Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***			Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Läsningadress			Postnr	Ort	Land
	Telefon ***		Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***			Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)		
	Läsningadress			Postnr	Ort	Land
	Telefon ***		Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***			Övriga uppgifter ***		
* Fax skickat ** Fax skickat förunders, verkställande direktör *** E-objektivet uppgift						

Domstolen har prövat Er ansökan om europeiskt betalningsföreläggande i enlighet med artikel 8 i förordning (EUG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och avvisar ansökan på följande grund(ar):

- 01 Ansökan omfattas inte av artikel 2 i förordningen (artikel 11.1 a).
- 02 Ansökan avser inte ett gränsöverskridande fall i den mening som avses i artikel 3 i förordningen (artikel 11.1 a).
- 03 Ansökan rör inte penningfördringar som avser ett bestämt belopp och som har förfallit till betalning i enlighet med artikel 4 i förordningen (artikel 11.1 a).
- 04 Domstolen saknar behörighet enligt artikel 6 i förordningen (artikel 11.1 a).
- 05 Ansökan uppfyller inte kraven i artikel 7 i förordningen (artikel 11.1 a).
- 06 Fördringen är uppenbart ogjordad (artikel 11.1 b).
- 07 Ansökan kompletterades eller rättades inte inom den tidfrist som domstolen fastsätter (artikel 9.2 och artikel 11.1 c).
- 08 Ansökan ändrades inte inom den tidfrist som domstolen fastsätter (artikel 10 och artikel 11.1 d).

Grund(ar) för avvisat (s) (ange kod)

Kod
Ex ytterligare information

Kod
Ex ytterligare information

Kod
Ex ytterligare information

Kod
Ex ytterligare information

Detta beslut kan inte överklagas. Detta utsluter emellertid inte en ny ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande eller något annat förfarande enligt lagstiftningen i en medlemsstat.

Europeiskt betalningsföreläggande		
Formulär E Artikel 12.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1846/2006 om tillvägagångssättet för ett europeiskt betalningsföreläggande		

f. Domstol		
Domstol		
Utdömningsadress		
Postnr	Ort	Land

Må nr	
Ort	Datum (dag, månad, år)
Underskrift och/eller stämpel	

2. Parter och deras ombud					
Koden:	01 Sökanden	03 Sökandens ombud *	02 Sökandens rättsliga företrädare **	04 Svarandens rättsliga företrädare ***	
Kod	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämplig)		
	Utdömningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämplig)		
	Utdömningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämplig)		
	Utdömningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämplig)		
	Utdömningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
	Efternamn, förnamn/företagets eller organisationens namn		Identifikationskod (om tillämplig)		

* Fax, elektronisk

** Fax, elektronisk, företagets, verkställande direktör

*** E elektronisk uppgift

EUR	Euro	CYP	Cypriskt pund	CZK	Tjeckisk krona	DKK	Danska krona	GBP	Pund sterling
HUF	Ungersk forint	LTL	Litauisk litas	LVL	Lettisk lats	MTL	Maltesisk lira	PLN	Polsk zloty
SEK	Svensk krona	BET	Belgisk euro	SKK	Slovakisk krona	Annan valuta (ange internationell förkortning)			
<p>Domstolen har i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1996/2006 utfärdat detta europeiska betalningsföreläggande på grundval av bifogade ansökan. Enligt detta beslut anmodas Ni att utbetala nedanstående belopp till sökanden:</p>									
Svarande 1		Efternamn, Efamn/Förstagets eller organisationens namn		valuta	Belopp		Datum (dag, månad, år)		
Mansförklaring									
Räkna (P.a.m)									
Auktions									
Kostnader									
Totalt belopp									
Svarande 2		Efternamn, Efamn/Förstagets eller organisationens namn		valuta	Belopp		Datum (dag, månad, år)		
Mansförklaring									
Räkna (P.a.m)									
Auktions									
Kostnader									
Totalt belopp									
Solidariskt ansvar									

VIKTIGT MEDDELANDE TILL SVARANDEN

Härmed meddelas följande:

- a) Ni kan vilja att:
 - i) Ni skickade betala det belopp som anges i detta betalningsföreläggande, eller
 - ii) motvillig för betalningsföreläggandet genom att inom den förfriad som anges i B lämna in ett bestående till den domstol som utfärdade föreläggandet.
- b) Beständandet måste inlämnas till domstolen inom 30 dagar från det att ni deltog i föreläggandet. Tidshöjden börjar löpa dagen efter den dag att föreläggandet delgavs. I perioden räknas lördagar, söndagar och allmänna helgdagar. Om den sista dagen i perioden är en lördag, söndag eller allmän helgdag löper perioden ut på följande arbetsdag (se rikets förordning (EEC, Eurostat) nr 1162/71 av den 3 juni 1971 *). Med allmän helgdag avses de allmänna helgdagarna i den medlemsstat där domstolen befinner sig.
- c) Betalningsföreläggandet har utfärdats utifrån på grundval av information som skickanden har lämnat och som inte har verifierats av domstolen.
- d) Betalningsföreläggandet får verkställas om ett bestående inte har inlämnats till domstolen inom den förfriad som anges i B.
- e) Om ett bestående lämnas in förbjuder förfarandet i de behöriga domstolarna i den medlemsstat där föreläggandet utfärdades i enlighet med reglerna för ordinarie tvistlöslig förfarande, såvida skickanden inte uttryckligen har begärt att förfarandet i detta fall skall avslutas.

* RST L 124 63 1971, 6 3 (26, 9, 5, 4)

Engelsk språkutgåva: Serie 1 Kapitel 1971 (2) 4, 204

Svensk språkutgåva: Ordlista 1 sidan 1 s. 121

Portugisisk och spansk språkutgåva: Ordlista 1 sidan 1 s. 149

Fransk och österrösk språkutgåva: Ordlista 1 sidan 1 s. 71

Estniska, lettiska, bulgariska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tyska och ungerska: Språkutgåvan kapitel 01, sidan 1, s. 21

Bestridande av det Europeiska betalningsföreläggandet Formulär F Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om tillägg till en EU-central betalningsföreläggande		
Artikel 16.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 om tillägg till en EU-central betalningsföreläggande		

1. Domstol		
Domstol		
Utmärkningsadress		
Postnr	Ort	Land

Mål nr (ifall en domstol)	
Annan del	

2. Parter och deras ombud						
Fader	01 Svaranden- 02 Svaranden	03 Svarandens ombud * 04 Svarandens ombud *	05 Svarandens rättsliga företrädare ** 06 Svarandens rättsliga företrädare **			
Fader	01 Svaranden, Svarandens företags eller organisationens namn		05 Svarandens rättsliga företrädare (om tillämpligt)			
	Utmärkningsadress	Postnr	Ort	Land		
	Telefon ***	Fax ***	E post ***			
	Fika ***	Övrigt uppgifter ***				
Fader	02 Svaranden, Svarandens företags eller organisationens namn		06 Svarandens rättsliga företrädare (om tillämpligt)			
	Utmärkningsadress	Postnr	Ort	Land		
	Telefon ***	Fax ***	E post ***			
	Fika ***	Övrigt uppgifter ***				
Fader	03 Svarandens ombud		05 Svarandens rättsliga företrädare (om tillämpligt)			
	Utmärkningsadress	Postnr	Ort	Land		
	Telefon ***	Fax ***	E post ***			
	Fika ***	Övrigt uppgifter ***				
Fader	04 Svarandens ombud		06 Svarandens rättsliga företrädare (om tillämpligt)			
	Utmärkningsadress	Postnr	Ort	Land		
	Telefon ***	Fax ***	E post ***			
	Fika ***	Övrigt uppgifter ***				

* Fax, e-post, fika, mobil, video eller annan elektronisk kommunikation. ** Om organisation eller uppdrag.

Jag bestrider härmed det europeiska betalningsföreläggandet av den _____ / _____ / _____		
Ort	Datum (åttioårsakt)	Efternamn, Förnamn
		Underskrift och/eller stämpel

Verkställighetsförklaring		
Formulär G Artikel 18, 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1862/2008 om utfärdande av ett europeiskt betäckningsföretagande		

1. Domstol		
Domstol		
Utbildningsadress		
Postnr	Ort	Land

ME nummer	
Ort	Datum (dag, månad, år)
Underskrift och/eller stämpel	

2. Parter och deras ombud					
Kod	01 Sökanden 02 Svaranden	03 Sökandens ombud ** 04 Svarandens ombud *	05 Sökandens tillfälliga företrädare *** 06 Svarandens tillfälliga företrädare ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företags eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utbildningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företags eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utbildningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företags eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utbildningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
Kod	Efternamn, förnamn/företags eller organisationens namn			Identifikationskod (om tillämpligt)	
	Utbildningsadress	Postnr	Ort	Land	
	Telefon ***	Fax ***	E-post ***		
	Yrke ***		Övriga uppgifter ***		
* Fax skickad ** Tax. Förkl. Sökandens, verksamhets förkl. *** Ej utgjutet uppgift					

Domstolen förklarar härmed att bifogade europeiska betalningsföreläggande som utfärdades den ____ / ____ / ____
och delgavs den ____ / ____ / ____ är verkställbart i enlighet med artikel 18 i Förordning (EG) nr 1896/2006.

Viktig information

Detta europeiska betalningsföreläggande är automatiskt verkställbart i Europeiska unionens samtliga medlemsstater, med undantag av Danmark, utan att det krävs någon ytterligare förklaring om verkställighet i den medlemsstat där verkställighet begärs och utan att det är möjligt att motsätta sig dess erkännande. Förfarandena för verkställandet skall regleras genom lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten om inte annat anges i Förordningen.

Sammanfattningen i promemorian Europeiskt betalningsföreläggande (Ds 2008:2)

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd antog den 12 december 2006 förordningen (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Genom förordningen införs ett förfarande som syftar till att borgenärer – när gäldenären har sitt hemvist i en annan medlemsstat – snabbt, enkelt och billigt ska kunna få obestridda krav fastställda i verkställbara avgöranden. Ett utfärdat europeiskt betalningsföreläggande ska erkännas och kunna verkställas i alla medlemsstater utan några mellanliggande förfaranden. Förordningen varken ersätter eller harmoniserar de nationella förfarandena för fastställande av obestridda krav i verkställbara avgöranden.

Förordningen trädde i kraft den 31 december 2006 och ska tillämpas fullt ut från och med den 12 december 2008.

Förordningen är direkt tillämplig i Sverige men kräver vissa kompletterande bestämmelser i fråga om bl.a. beslutsmyndighet, ansökningsavgift och verkställighet. I promemorian lämnas förslag på sådana kompletterande bestämmelser. Författningsförslagen är avsedda att träda i kraft den 12 december 2008.

1 Förslag till lag om ett europeiskt betalningsföreläggande

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹.

Ansökan

2 § En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande som görs i Sverige ska ges in till Kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs i första stycket gäller även om ansökan avser anspråk som enligt särskilda föreskrifter ska prövas av Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad som avses med ett elektroniskt dokument.

4 § Om en ansökan eller ett bestridande ges in i form av ett elektroniskt dokument, ska den lämnas till ett mottagningsställe för elektroniska dokument som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En sådan handling ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till ett sådant mottagningsställe.

5 § Ansökningsavgift ska betalas i förskott. Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgiften, ska ansökningen avvisas.

6 § Om Kronofogdemyndigheten inte har kunnat delge svaranden det europeiska betalningsföreläggandet, ska ansökan avvisas.

7 § Om sökanden återkallar sin ansökan, ska målet avskrivas.

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

Partiellt betalningsföreläggande

8 § Om ett europeiskt betalningsföreläggande utfärdats för endast en del av den fordran som angetts i ansökan, ska den återstående delen av ansökan avskrivas.

Sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet

9 § Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivningskostnader,
2. översättning av handlingar,
3. åtgärder som vidtagits i syfte att förmå svaranden att erlagga betalning för en förfallen skuld (inkassokostnader), och
4. sökandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3 och 4.

Överlämnande av mål till tingsrätt eller annan myndighet

10 § Om förfarandet ska gå vidare i enlighet med reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet. Om ansökan gäller ett sådant anspråk som anges i 2 § andra stycket, ska överlämnande i stället ske till Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

Om en tingsrätt finner att det inte framgår av handlingarna att tingsrätten är behörig att handlägga målet, ska rätten överlämna målet till en annan tingsrätt som kan vara behörig. Vid överlämnande till Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd tillämpas 2 och 3 §§ lagen (1991:852) om betalningsföreläggande för fordringar i arbetstvister och fordringar som skall prövas av statens va-nämnd.

Ett beslut om överlämnande enligt andra stycket får inte överklagas.

11 § I mål som överlämnats till tingsrätt eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten. De av sökanden ingivna handlingarna ska anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen förordnar om målets handläggning.

Överklagande

12 § Kronofogdemyndighetens beslut får inte överklagas.

Förnyad prövning

Prop. 2007/08:158
Bilaga 3

13 § En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska ges in till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Beviljas en ansökan om förnyad prövning, ska rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten.

Verkställighet

14 § Vid verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats och förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Övriga bestämmelser

15 § I den mån särskilda bestämmelser inte har meddelats i denna lag och annat inte heller följer av förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande, gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om utsökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9 och 20 §§ utsökningsbalken.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

Härigenom föreskrivs i fråga om utsökningsbalken
dels att 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det i balken ska införas en ny paragraf, 3 kap. 12 a §, samt
närmast före 3 kap. 12 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §¹

Verkställighet får under de förutsättningar som anges i detta kapitel äga rum på grund av följande exekutionstitlar:

1. domstols dom, utslag eller beslut,
2. förlikning som är stadfäst av domstol,
3. godkänt strafföreläggande eller godkänt föreläggande av ordningsbot,
4. skiljedom,
5. förbindelse angående underhållsbidrag,
6. förvaltningsmyndighets beslut som enligt särskild föreskrift får verkställas,
7. handling som enligt särskild föreskrift får läggas till grund för verkställighet,
8. Kronofogdemyndighets utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning,
8. Kronofogdemyndighets utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning,
9. ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats och förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande².

Vad som i balken sägs om dom gäller, om ej annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut samt Kronofogdemyndighets utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning.

¹ Senaste lydelse 2006:672.

² EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

Europeiskt betalningsföreläggande

12 a §

Ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats och förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten får verkställas utan särskilda villkor, om inte annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

Härigenom föreskrivs att 3 b § delgivningslagen (1970:428) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 b §¹

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning *eller ett mål om europeiskt betalningsföreläggande* efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *Kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

En tilltalad i ett brottmål vid tingsrätt får delges stämningsansökan och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning om han eller hon i samband med föreläggande av ordningsbot, eller utredning av ett brott som enligt 48 kap. 13 § rättegångsbalken får beivras genom sådant föreläggande, har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i brottmålet.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

¹ Senaste lydelse 2001:236.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § samt 2 kap. 7 och 8 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, *europiskt betalningsföreläggande*, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

2 kap.

7 §

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *skall* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande ska* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

¹ Senaste lydelse 2006:733.

8 §²

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande och handräckning,	<i>eller</i>	1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande, handräckning <i>eller europeiskt betalningsföreläggande,</i>
2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning, och		2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning <i>eller utfärdande av europeiska betalningsförelägganden,</i> och
3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.		

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

² Senaste lydelse 2006:733.

Förteckning över remissinstanser

Prop. 2007/08:158
Bilaga 4

Efter remiss har yttranden över promemorian avgetts av Riksdagens ombudsmän (JO), Svea hovrätt, Malmö tingsrätt, Sundsvalls tingsrätt, Justitiekanslern, Domstolsverket, Kommerskollegium, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Konsumentverket, Statens va-nämnd, Arbetsdomstolen, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, Sveriges advokatsamfund, Svensk Handel, Svenskt Näringsliv, Föreningen Sveriges kronofogdar och Svensk Inkasso.

Sveriges domareförbund har avstått från att yttra sig.

1 Förslag till lag om europeiskt betalningsföreläggande

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹.

Ansökan

2 § En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ges in till Kronofogdemyndigheten.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad som avses med ett elektroniskt dokument.

4 § En ansökan eller ett bestridande som ges in i form av ett elektroniskt dokument ska lämnas till ett mottagningsställe för elektroniska dokument som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En sådan handling ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till mottagningsstället.

5 § Den som ansöker om europeiskt betalningsföreläggande ska betala en ansökningsavgift. Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Ansökningsavgiften ska betalas i förskott.

Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift, ska ansökan avvisas.

6 § Om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsatta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt.

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

Partiellt betalningsföreläggande

8 § Om ett europeiskt betalningsföreläggande har utfärdats för endast en del av den fordran som har angetts i ansökan, ska den återstående delen av ansökan avskrivas.

Sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet

9 § Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ersättning för kostnader enligt första stycket 3.

Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet

10 § Om förfarandet ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Om en domstol eller en annan myndighet finner att det inte framgår av handlingarna att den är behörig att handlägga målet, ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig.

Ett beslut om överlämnande enligt andra stycket får inte överklagas.

11 § I mål som har överlämnats till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska i domstol anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

12 § Kronofogdemyndighetens beslut får inte överklagas.

Förnyad prövning

13 § En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras skriftligen.

Ansökan ska ges in till hovrätten, om målet enligt 10 § skulle ha överlämnats till tingsrätt. Om målet skulle ha överlämnats till annan domstol eller myndighet, ska ansökan ges in till Svea hovrätt.

Beviljas ansökan, ska rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid rättens handläggning gäller i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. 5 §, 6 § andra och tredje styckena, 7 och 8 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Prop. 2007/08:158

Bilaga 5

Verkställighet

14 § Vid verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Övriga bestämmelser

15 § Om något annat inte följer av förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och särskilda bestämmelser inte heller har meddelats i denna lag, gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om utsökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9 och 20 §§ utsökningsbalken.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

Härigenom föreskrivs i fråga om utsökningsbalken
dels att 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 3 kap. 11 § ska lyda ”Utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande”,
dels att det i balken ska införas en ny paragraf, 3 kap. 12 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2007/08:135 *Föreslagen lydelse*

3 kap.

1 §

Verkställighet får under de förutsättningar som anges i detta kapitel äga rum på grund av följande exekutionstitlar:

1. domstols dom, utslag eller beslut,
2. förlikning som är stadfäst av domstol,
3. godkänt strafföreläggande, godkänt föreläggande av ordningsbot eller godkänt avgiftsföreläggande,
4. skiljedom,
5. förbindelse angående underhållsbidrag,
6. förvaltningsmyndighets beslut som enligt särskild föreskrift får verkställas,
7. handling som enligt särskild föreskrift får läggas till grund för verkställighet, och
8. *Kronofogdemyndighets* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning.

Vad som i balken sägs om dom gäller, om *ej* annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut *samt Kronofogdemyndighets* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning.

8. *Kronofogdemyndighetens* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.*

Det som i balken sägs om dom gäller, om *inte* annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut, *Kronofogdemyndighetens* utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.*

12 a §

Europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten får verkställas utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1896).

Härigenom föreskrivs att 3 b § delgivningslagen (1970:428) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 b §¹

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

Har ett mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning *eller ett mål om europeiskt betalningsföreläggande* efter bestridande överlämnats till tingsrätt, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd, får svaranden delges sökandens begäran om överlämnande och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning, om svaranden under handläggningen hos *Kronofogdemyndigheten* har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten, Arbetsdomstolen eller Statens va-nämnd.

En tilltalad i ett brottmål vid tingsrätt får delges stämningsansökan och andra handlingar i målet genom förenklad delgivning om han eller hon i samband med föreläggande av ordningsbot, eller utredning av ett brott som enligt 48 kap. 13 § rättegångsbalken får beivras genom sådant föreläggande, har delgetts upplysning om att förenklad delgivning kan komma att användas i brottmålet.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

¹ Senaste lydelse 2001:236.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om
behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens
verksamhet

Prop. 2007/08:158
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § samt 2 kap. 7 och 8 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet med utsökning och indrivning, skuldsanering, betalningsföreläggande och handräckning, *uropeiskt betalningsföreläggande*, tillsyn i konkurs samt i annan verksamhet som särskilt åligger Kronofogdemyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4, 5 och 7 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

2 kap.

7 §

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *skall* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

I verksamheten med betalningsföreläggande och handräckning *samt europeiskt betalningsföreläggande ska* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 8 och 9 §§ angivna ändamålen (betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas).

¹ Senaste lydelse 2006:733.

Uppgifter får behandlas i databasen för tillhandahållande av information som behövs i Kronofogdemyndighetens verksamhet för

1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande <i>eller</i> handräckning,	1. handläggningen av mål om betalningsföreläggande, handräckning <i>eller europeiskt betalningsföreläggande</i> ,
2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning, och	2. tillhandahållande av utslag i mål om betalningsföreläggande och handräckning <i>samt verkställighetsförklaring i mål om europeiskt betalningsföreläggande</i> , och
3. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.	

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

² Senaste lydelse 2006:733.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2008-05-09

Närvarande: F.d. justitierådet Nina Pripp, justitierådet Marianne Lundius och regeringsrådet Karin Almgren.

Europeiskt betalningsföreläggande

Enligt en lagrådsremiss den 29 april 2008 (Justitiedepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om europeiskt betalningsföreläggande,
2. lag om ändring i utsökningsbalken,
3. lag om ändring i delgivningslagen (1970:428),
4. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i

Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Måns Wigén.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås en ny lag jämte följdändringar till komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Förordningen, som med vissa undantag ska tillämpas på privaträtts område i gränsöverskridande fall, syftar till att snabbt, enkelt och billigt få obestridda krav fastställda i verkställbara avgöranden.

Förslaget till lag om europeiskt betalningsföreläggande

3 §

I 3 § behandlas möjligheten att ge in ansökningar och bestridanden i form av elektroniska dokument. I paragrafens andra stycke första meningen ges en definition av vad som avses med ett elektroniskt dokument. I styckets andra mening finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad som avses med ett elektroniskt dokument. Vad som synes vara åsyftat är en precisering av de tekniska krav i fråga om verifiering av innehåll och utställare som måste vara uppfyllda för att ett elektroniskt dokument ska anses föreligga.

Mot bakgrund av vad som nu sagts föreslår Lagrådet att stycket ges följande lydelse:

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet för verifiering.*

I förevarande paragraf har tagits in särskilda bestämmelser gällande den situationen att Kronofogdemyndigheten misslyckats i försök att delge svaranden ett europeiskt betalningsföreläggande. Om föreläggandet inte har kunnat delges, ska myndigheten enligt förslaget pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska, föreslås det vidare, hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen.

Bestämmelserna i 6 § har delvis motsvarighet i 30 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning. Det föreskrivs dock där också att Kronofogdemyndigheten – när delgivningsförsök misslyckats – ska pröva om sökanden ska erbjudas att själv ombesörja delgivningen. Antar sökanden inte erbjudandet, ska ansökningen avvisas. Antar sökanden däremot erbjudandet men misslyckas han eller hon med delgivningen, förfaller ansökan (29 § tredje stycket).

Mot bakgrund av att sökanden i mål om europeiskt betalningsföreläggande som handläggs i Sverige med få undantag kommer att ha sitt hemvist i en annan medlemsstat sägs i lagrådsremissen att det i en sådan situation är olämpligt att som i den ordinarie summariska processen kräva att sökanden själv ska ombesörja delgivningen i Sverige. Därför föreslås inte någon sådan regel med påföljd att ansökningen annars avvisas.

Något krav på att sökanden själv ska ombesörja delgivningen ställer dock inte lagen om betalningsföreläggande och handräckning upp. Sökanden ska endast ges ett erbjudande att själv delge. Sökanden är givetvis fri att avstå från erbjudandet. Erbjudandet ges först när myndigheten bedömer att den uttömt sina möjligheter att få till stånd en delgivning. Lagrådet anser därför att det vore bäst förenligt med sökandens intresse att också i mål enligt förevarande lag, om denne – i de fall myndigheten misslyckats med sina delgivningsförsök – erhöll erbjudande om att själv ombesörja delgivningen framför alternativet att möjligheten att få ett verkställbart avgörande faller bort. Lagrådet vill därför ifrågasätta om inte 6 § borde formuleras om så att den också i nu aktuell del får samma innehåll som 30 § lagen om betalningsföreläggande och handräckning.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 maj 2008

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Olofsson, Odell, Bildt, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Carlsson, Borg, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors

Föredragande: statsrådet Ask

Regeringen beslutar proposition 2007/08:158 Europeiskt betalningsföreläggande.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om europeiskt betalningsföreläggande	3 och 5 §§	32006R1896
Lag om ändring i utsökningsbalken		32006R1896
